

Załącznik do Uchwały Nr XXVI/ /2016
Rady Miejskiej w Sępólnie Krajeńskim
z dnia 30 listopada 2016r.

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2017 – 2020 W GMINIE SĘPÓLNO KRAJEŃSKIE

Sępólno Krajeńskie 30 listopada 2016r.

SPIS TREŚCI

I. Wprowadzenie	3
1. Zjawisko przemocy – informacje ogólne	3
II. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie	4
2.1. Definicja, rodzaje i fazy przemocy	4
2.2. Podstawy prawne	6
III. Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie	6
IV. Skala zjawiska przemocy na podstawie danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim, Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim i Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim	8
4. Analiza badań własnych	11
V. Cele, działania, sposoby realizacji, wskaźniki	45
VI. Adresaci programu	52
VII. Realizacja Programu	52
VIII. Źródła finansowania	57
IX. Monitoring i ewaluacja	57

I. WPROWADZENIE

1. Zjawisko przemocy – informacje ogólne

Rodzina to najważniejsza podstawowa grupa społeczna, na której opiera się całe społeczeństwo. Jest ona pierwszym i podstawowym środowiskiem wychowawczym dziecka. Zgodnie z art. 6 pkt 14 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 roku „Rodzina to osoby spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące”. Główną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy członkami rodziny, które oparte są na wzajemnym zrozumieniu i miłości. Podczas pojawiających się konfliktów i trudności rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań. Zachowania poszczególnych członków rodziny stają się niezgodne z normami moralnymi i prawnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Rodzina ma ogromne znaczenie dla życia i prawidłowego rozwoju dziecka, które jest całkowicie uzależnione od świata dorosłych. Rodzina pozostaje dla ogromnej większości dzieci i dorosłych podstawowym zespołem wspólnoty życia. Dla wielu dom staje się podporą emocjonalną, ostoją bezpieczeństwa psychicznego. Rodzina kształtuje postawy, kieruje poznawanie przez dziecko procesów przyrody i kultury, zjawisk i faktów otaczającego świata.

Celem strategicznym Programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, ochrona ofiar przemocy w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy. Program określa szczegółowe zadania do realizowania, które ukierunkowane są przede wszystkim na rozwój systemu przeciwdziałania przemocy oraz współpracy międzyinstytucjonalnej, kształtowanie i uwrażliwienie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie, doskonalenie kadry zajmującej się diagnozowaniem i profesjonalną pomocą osobom dotkniętym tym problemem oraz edukację i profilaktykę mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie. Opracowanie Programu poprzedzone zostało diagnozą zjawiska przemocy w szkołach z terenu gminy oraz wśród mieszkańców.

Niniejszy Program wpisuje się w realizację Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 oraz Strategię Rozwiązywania Problemów Społecznych na terenie Miasta i Gminy Sępólno Krajeńskie na lata 2014 – 2020.

II. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

1. Definicja, rodzaje i fazy przemocy

W świetle ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jako **przemoc w rodzinie należy rozumieć**: „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób (członków rodziny), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

Rodzaje przemocy:

Fizyczna - jest zachowaniem powodującym uszkodzenie ciała lub niosącym takie ryzyko jak np.: popychanie, szarpanie, ciągnięcie za uszy, włosy, szczypanie, kopanie, bicie ręką, pięścią, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, uderzenie w twarz - tzw. "policzek", przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów.

Psychiczna - zawiera przymus i groźby tak jak np.: obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, grożenie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, czytanie osobistej korespondencji, wyśmiewanie, lekceważenie. Przemoc psychiczna jest najczęściej występującą formą przemocy i jest bardzo trudna do udowodnienia.

Seksualna - polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu, np.: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych.

Ekonomiczna - o przemocy ekonomicznej mówimy wtedy, gdy jej sprawca używa pieniędzy albo innych wartości materialnych do zaspokojenia swojej potrzeby władzy i kontroli, podporządkowując sobie partnerkę lub przerzucając na nią odpowiedzialność za utrzymanie domu.

Zaniedbanie - jest formą przemocy ekonomicznej i oznacza np.: pozbawienie środków na utrzymanie, pozbawianie jedzenia, ubrania, schronienia, brak pomocy w chorobie, nie udzielenie pomocy, uniemożliwianie dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka.

Przemoc domowa rzadko jest czynem jednorazowym, zazwyczaj jest procesem o długiej, nawet kilkunastoletniej historii. Powtarza się według zauważalnej

prawidłowości. Cykl przemocy składa się z trzech następujących po sobie faz (występują w różnych odstępach czasowych):

- **Faza narastającego napięcia** - jest to początek cyklu, charakteryzuje się on wzrostem napięcia i natężeniem zachowań, w których sprawca okazuje zniecierpliwienie, rozdrażnienie, narastają sytuacje konfliktowe. Przyczyny narastającego napięcia mogą tkwić poza rodziną, wtedy sytuacja staje się nie do zniesienia i pojawia się agresja;
- **Faza ostrej przemocy** – sprawca eskaluje przemoc, dochodzi do wybuchu gniewu, ostrego wyładowania agresji w stosunku do osoby krzywdzonej. Ta faza trwa stosunkowo krótko, ale może zakończyć się dramatycznie. Na tym etapie pojawia się u osoby doznającej przemocy przerażenie, bezradność, poczucie wstydu, ale także złość. W fazie trwania przemocy osoby, które jej doznały decydują się wezwać pomoc i złożyć skargę.
- **Faza miodowego miesiąca** – jest to faza skruchy i okazywania żalu ze strony sprawcy przemocy. Na tym etapie istnieje szansa, że jeżeli sprawca chce utrzymać związek, rodzinę, podda się terapii, a jego agresywne zachowania zostaną powstrzymane. Jednak bez trwałej specjalistycznej pomocy faza ta kończy się nawrotem przemocy, spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy.

Przemoc w rodzinie jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednio szkody na zdrowiu psychicznym i fizycznym, jak i poważne długotrwałe problemy pojawiające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczonej w dzieciństwie. Obok obrażeń cielesnych przemoc domowa powoduje, że szczególnie dziecko żyje w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia, pozbawione miłości, zaufania i bezpieczeństwa.

U osób, które są poddawane długotrwałej przemocy występują poważne problemy fizyczne jak i emocjonalne. Do najczęstszych objawów będących skutkami przemocy należą m.in.: poważne obrażenia ciała, popadanie w depresję, obojętność, smutek, niekontrolowane wybuchy śmiechu, płaczu, wzrost częstotliwości występowania chorób somatycznych związanych ze stresem np. bóle głowy, żołądka, bóle brzucha, nudności, zaparcia, bóle kręgosłupa, zespół jelita drażliwego, bóle stawów. Zaburzenia występujące pod postacią somatyczną są bardzo uciążliwe dla osób doznających przemocy.

Ofiary przemocy często zachowują się niezrozumiale, niejednokrotnie zmieniają zdanie i wycofują zawiadomienie o przestępstwie, zaczynają bronić sprawcy. Wycofywanie się z aktywnych działań służących zmianie sytuacji i wyjściu

z przemocy może wynikać z przekonania o bezskuteczności działań, które poparte są wcześniejszymi doświadczeniami.

Konsekwencjami przemocy w rodzinie jest dziedziczenie zachowań przemocowych i powielanie ich w dorosłym życiu. Niezwalczona przemoc przybiera na sile, utrwała się i eskaluje niosąc negatywne konsekwencje dla uwikłanych w nią rodzin i dla całego społeczeństwa. Ważne jest aby podejmować planowane działania, które mają na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy w rodzinie, działań, które wpisane są w tworzenie i rozwijanie systemu przeciwdziałania przemocy, którego zasadniczymi elementami są instytucje zaangażowane w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz kadra niosąca pomoc i wsparcie.

2. Podstawy prawne

Podstawowym dokumentem regulującym działania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Definiuje ona pojęcie przemocy w rodzinie, określa zadania organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie przeciwdziałania przemocy. Określa zasady postępowania wobec osób doznających przemocy oraz wobec jej sprawców. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa dla samorządu gminnego następujące zadania: tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym: opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Pozostałe akty prawne wspomagające podejmowanie działań na rzecz ofiar i sprawców przemocy to:

1. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.),
2. Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 ze zm.),
3. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487),
4. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020.

III. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Skala przemocy w rodzinie, jako zjawiska zachodzącego w środowisku zamkniętym, jest niezwykle trudna do oszacowania. Składa się na to wiele

przyczyn, poczynając od braku udziału osób trzecich, oporu ofiar przed wyjawieniem sytuacji na zewnątrz ze względu na uwarunkowania społeczne, obawę przed rozpadem związku, przed zachowaniem sprawcy.

Oficjalne statystyki, prowadzone przez Komendę Główną Policji uwzględniają te przypadki, wobec których uruchomiono procedurę „Niebieska Karta”.

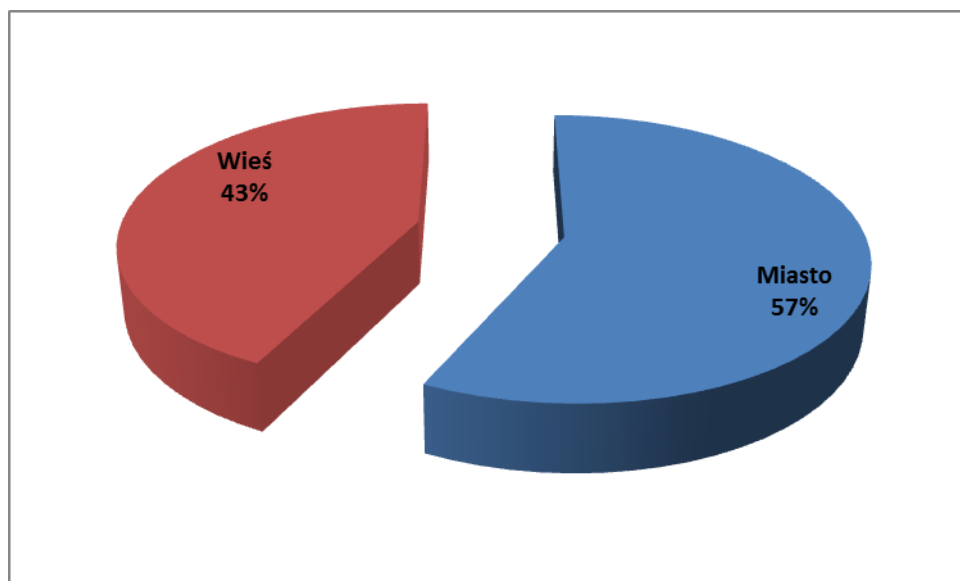
Dane za rok 2015

Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta”	75 495 (w tym 61 133 wszczynających procedurę i 14 362 dotyczących kolejnych przypadków w trakcie procedury)
Ogólna liczba ofiar przemocy	97501
Liczba ofiar - kobiet	69 376
Liczba ofiar - mężczyzn	10 733
Liczba ofiar - małoletnich	17 392
Ogólna liczba osób podejrzewanych o przemoc	76 034
Liczba podejrzewanych sprawców - kobiet	5 244
Liczba podejrzewanych sprawców - mężczyzn	70 484
Liczba podejrzewanych sprawców - nieletnich	306
Ogólna liczba podejrzewanych sprawców będących pod wpływem alkoholu	48 841
Podejrzewani sprawcy pod wpływem alkoholu - kobiety	1 972
Podejrzewani sprawcy pod wpływem alkoholu - mężczyźni	46 830
Podejrzewani sprawcy pod wpływem alkoholu - nieletni	39
Liczba dzieci umieszczonych w nie zagrażającym im miejscu (np. rodzina zastępcza, dalsza rodzina, placówka opiekuńcza)	275

Źródło: dane statystyczne Komendy Głównej Policji

Z przytoczonych powyżej danych wynika, iż sprawcami przemocy w rodzinie są najczęściej mężczyźni, a ofiarami – kobiety. Agresorami są zazwyczaj osoby najbliższe – w przypadku osób dorosłych małżonkowie i partnerzy, w odniesieniu do dzieci – rodzice. W przypadku osób dorosłych najczęstszą okolicznością towarzyszącą aktom przemocy jest alkohol.

Liczba ludności zamieszkującej gminę Sępólno Krajeńskie

Dane Referatu Spraw Obywatelskich Urzędu Miejskiego w Sępólnie Krajeńskim stan na dzień 30.09.2016r. (liczba osób mieszkających w mieście 9002, liczba osób mieszkających na wsi 6740).

IV. SKALA ZJAWISKA PRZEMOCY NA PODSTAWIE DANYCH OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ W SĘPÓLNIE KRAJEŃSKIM, KOMENDY POWIATOWEJ POLICJI W SĘPÓLNIE KRAJEŃSKIM I GMINNEJ KOMISJI DS. ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH W SĘPÓLNIE KRAJEŃSKIM

Problematyka przemocy domowej dotyka niestety również gminę Sępólno Krajeńskie. Dane statystyczne Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim obrazują zjawisko przemocy w rodzinie na przestrzeni ostatnich lat w sposób następujący:

	2013	2014	2015
Liczba interwencji domowych	236	202	239
Ilość interwencji – procedura „Niebieska Karta”, w tym:	87	61	55
na wsi	35	27	22
w mieście	52	34	33
Liczba pokrzywdzonych w tym:	92	63	58
kobiety	71	57	40
mężczyźni	20	3	15
nieletni	1	3	3

Liczba sprawców przemocy, w tym:	87	61	56
kobiety	11	2	5
mężczyźni	76	59	51
nieletni	0	0	0
Liczba sprawców przemocy pod wpływem alkoholu, w tym:	66	45	46
kobiety	7	1	2
mężczyźni	59	44	44
nieletni	0	0	0
Liczba postępowań przygotowawczych z art. 207 kk, w tym zakończonych:	9	9	14
skierowaniem aktu oskarżenia do sądu	9	3	9
wnioskiem o umorzenie postępowania	0	6	5

Źródło: dane statystyczne Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim

Z przedstawionych danych wynika, iż w 2015 roku wzrosła liczba interwencji domowych w porównaniu do roku 2014. Jednocześnie w latach 2014 – 2015 zauważyć można znaczny spadek liczby wdrożonych procedur „Niebieska karta” w odniesieniu do roku 2013, co nie oznacza niestety zmniejszenia występowania problemu przemocy w rodzinie na terenie gminy Sępólno Krajeńskie.

Według danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim i Zespołu Interdyscyplinarnego w Sępólnie Krajeńskim w roku 2014 roku wszczęto 71 procedur „Niebieska Karta” w 54 rodzinach. Natomiast w 2015 wszczęto 64 procedury „Niebieska Karta” w 47 rodzinach.

	Liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”	Liczba rodzin, w których wszczęto „Niebieska Kartę” łącznie:
2014	71	54
2015	64	47

Opracowanie własne: Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

Z przedstawionych danych wynika, iż w 2014 roku wzrosła liczba interwencji domowych w porównaniu do roku 2015. Spadek liczby wdrożonych procedur „Niebieska Karta” w roku 2015 nie oznacza niestety zmniejszenia występowania problemu przemocy w rodzinie na terenie gminy Sępólno Krajeńskie.

Różnica w danych Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim i Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim dot. „Niebieskich Kart” wynika z faktu, iż po wszczęciu procedury i wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” przez przedstawiciela jednego z podmiotów wymienionych w art. 9d ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wszystkie karty przekazywane są do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego celem podjęcia dalszych działań.

Niepokojącym jest fakt, iż ok 80% sprawców przemocy domowej dopuszcza się jej pod wpływem alkoholu. Dane na temat zjawiska nadużywania alkoholu na terenie gminy gromadzi Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim.

	2013	2014	2015
Liczba osób wezwanych na posiedzenie GKRPA, w tym:	164	133	86
kobiety	28	16	20
mężczyźni	136	117	66
Liczba spraw skierowanych do sądu, w tym:	19	14	12
kobiety	5	4	3
mężczyźni	14	10	9
Liczba osób zobowiązanych do podjęcia leczenia stacjonarnego, w tym:	5	4	9
kobiety	3	1	0
mężczyźni	2	3	9
Liczba osób zobowiązanych do podjęcia leczenia niestacjonarnego, w tym:	9	8	3
kobiety	0	2	3
mężczyźni	9	6	0

Źródło: dane Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim

Analizując powyższe dane można zauważyć spadek liczby mężczyzn wzywanych na posiedzenie Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, nie oznacza to jednak nagłego zmniejszenia ilości osób pijących. Niepokojący jest fakt utrzymywania się na podobnym poziomie liczby kobiet zgłaszanych do GKRPA i wzywanych na jej posiedzenie.

W roku 2016 Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim zanotował znaczny wzrost liczby interwencji związanych ze sprawowaniem opieki nad małoletnimi dziećmi przez rodziców znajdujących się pod wpływem alkoholu.

Liczba interwencji na podstawie art. 12a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	2015	2016
	1	8

Źródło: dane własne Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

Dane te budzą niepokój, ponieważ aż w 6 przypadkach opiekę nad małoletnimi dziećmi sprawowały nietrzeźwe matki. Niestety stwierdzić należy, iż bardzo często jeden z rodziców wychodzących rano do pracy jest świadomy tego, iż pozostawia małoletnie dzieci pod opieką nadużywającego alkoholu rodzica.

Bardzo ważną rolę w sprawach związanych z pomocą osobom dotkniętym przemocą domową odgrywa Punkt Interwencji Kryzysowej działający przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim od 2006 roku. W ramach swojej działalności specjaliści zatrudnieni w PIK udzielają poradnictwa, w tym również osobom doznającym przemocy domowej. Osoby te korzystają ze wsparcia psychologa, kuratora sądowego, prawnika, socjoterapeuty i poradnictwa rodzinnego. Konsultacje dotyczą w szczególności spraw związanych z uzależnieniami, problemami wychowawczymi z dziećmi, trudnościami życia codziennego, kryzysami małżeńskimi. Każdy specjalista w PIK udziela również informacji o instytucjach działających na terenie gminy Sępólno Krajeńskie, które zajmują się szeroko rozumianą pomocą i wsparciem dla osób doznających przemocy w rodzinie.

4. Analiza badań własnych

W celu zdiagnozowania zjawiska przemocy w rodzinie oraz stanu wiedzy na temat przemocy wśród mieszkańców z terenu gminy Sępólno Krajeńskie w miesiącu wrześniu i październiku 2016 roku Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim przeprowadził **badanie ankietowe** wśród uczniów sępoleńskich szkół oraz dorosłych mieszkańców gminy.

Celem badania była analiza zjawiska przemocy i stanu wiedzy na temat przemocy w gminie Sępólnie Krajeńskie np. jej przyczyn, częstotliwości, form przemocy, określenia sprawcy i ofiary. Część ankiety została poświęcona określeniu stanu wiedzy badanych dotyczących odpowiedniego reagowania w sytuacjach doświadczania przemocy, a także ich gotowości do uczestnictwa w zajęciach podnoszących kompetencje w radzeniu sobie w podobnych sytuacjach w przyszłości, np. do kogo zwrócić się o pomoc, jak zareagować będąc świadkiem sytuacji związanej z przemocą. Przeprowadzone w formie ankiet badanie dostarczyło

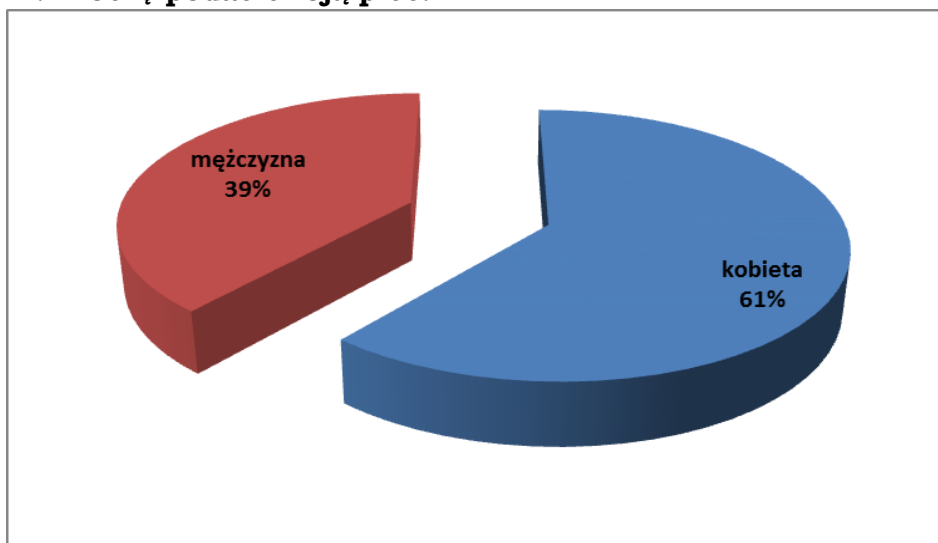
ciekawych wniosków mogących stanowić cenną informację określającą stopień i charakter występowania przemocy w rodzinach w gminie Sępólno Krajeńskie.

Ankietowano dzieci w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w przedziałach wiekowych: 9-13, 14-16, 17-19 oraz mieszkańców gminy. Łącznie w gminie Sępólno Krajeńskie wypełniono 1112 ankiet.

W kategorii wiekowej **od 9 do 13 lat wzięło udział 365 dzieci**. 33 ankiety zostały wypełnione nieprawidłowo ze względu na nie zastosowanie się osób badanych do wskazanych w ankietach poleceń.

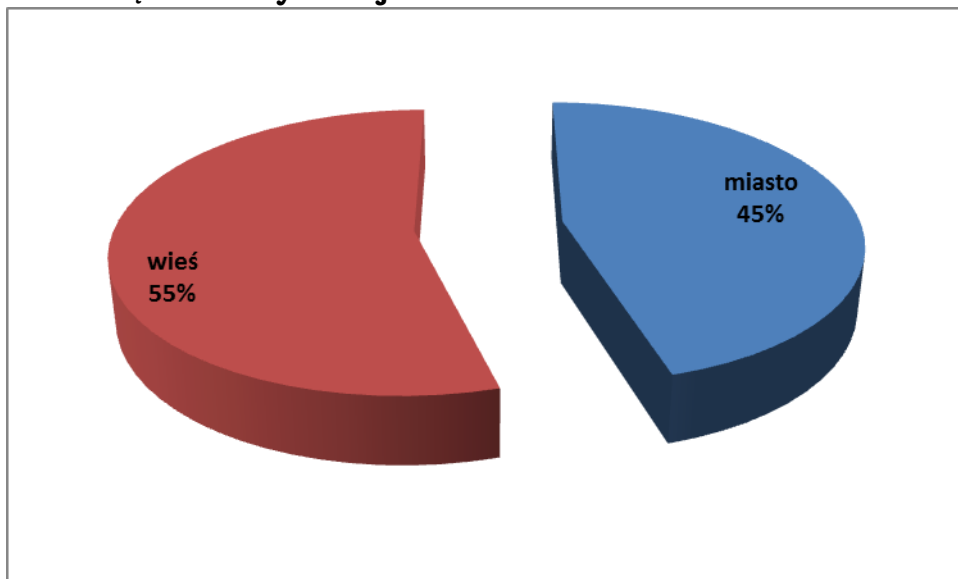
W związku z powyższym analizie zostały poddane 332 ankiety.

1. Proszę podać swoją płeć:

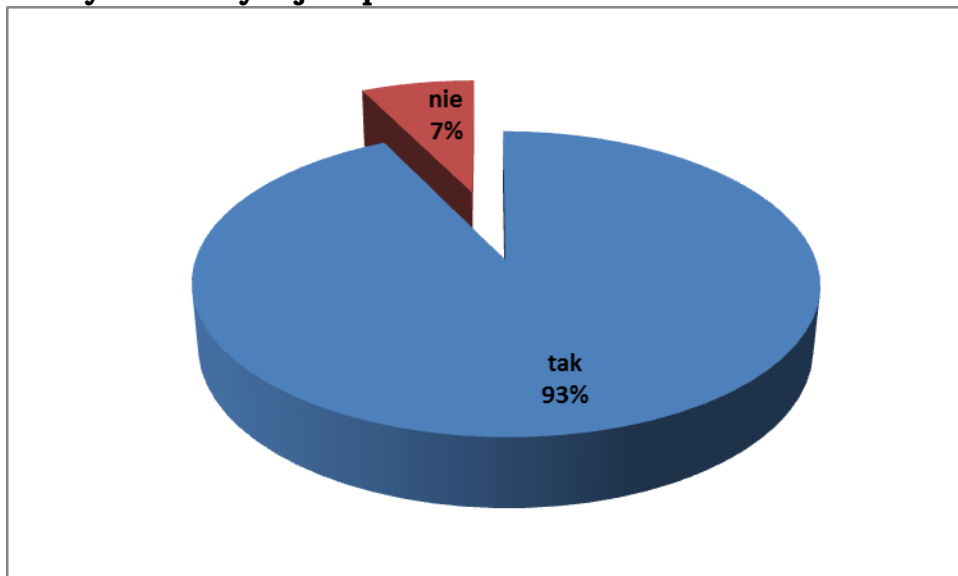
W badaniu większość stanowiły kobiety (61%).

2. Proszę zaznaczyć miejsce zamieszkania:

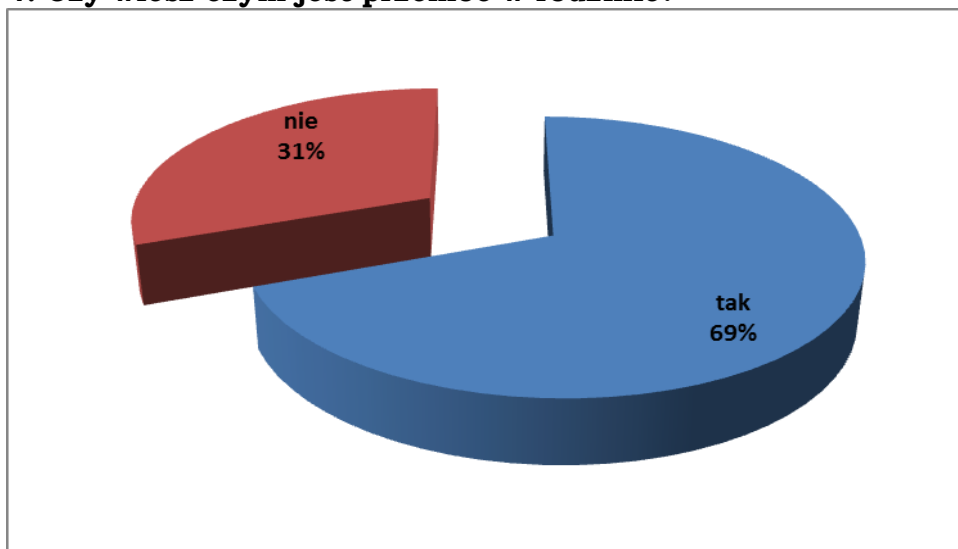
Liczba mieszkańców wsi i miasta biorących udział w badaniu była zbliżona.

3. Czy wiesz czym jest przemoc?

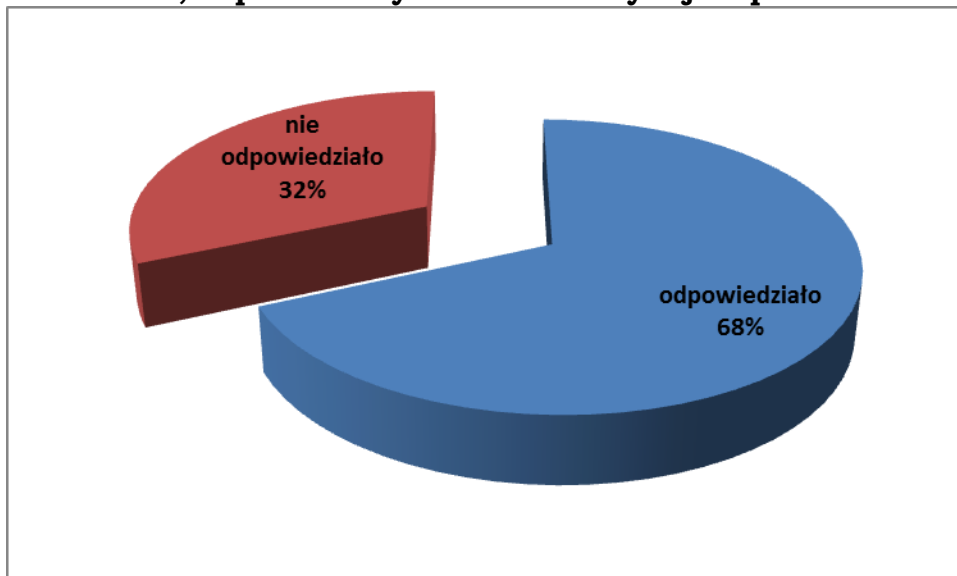
93% osób ankietowanych wskazało, że wie czym jest przemoc.

4. Czy wiesz czym jest przemoc w rodzinie?

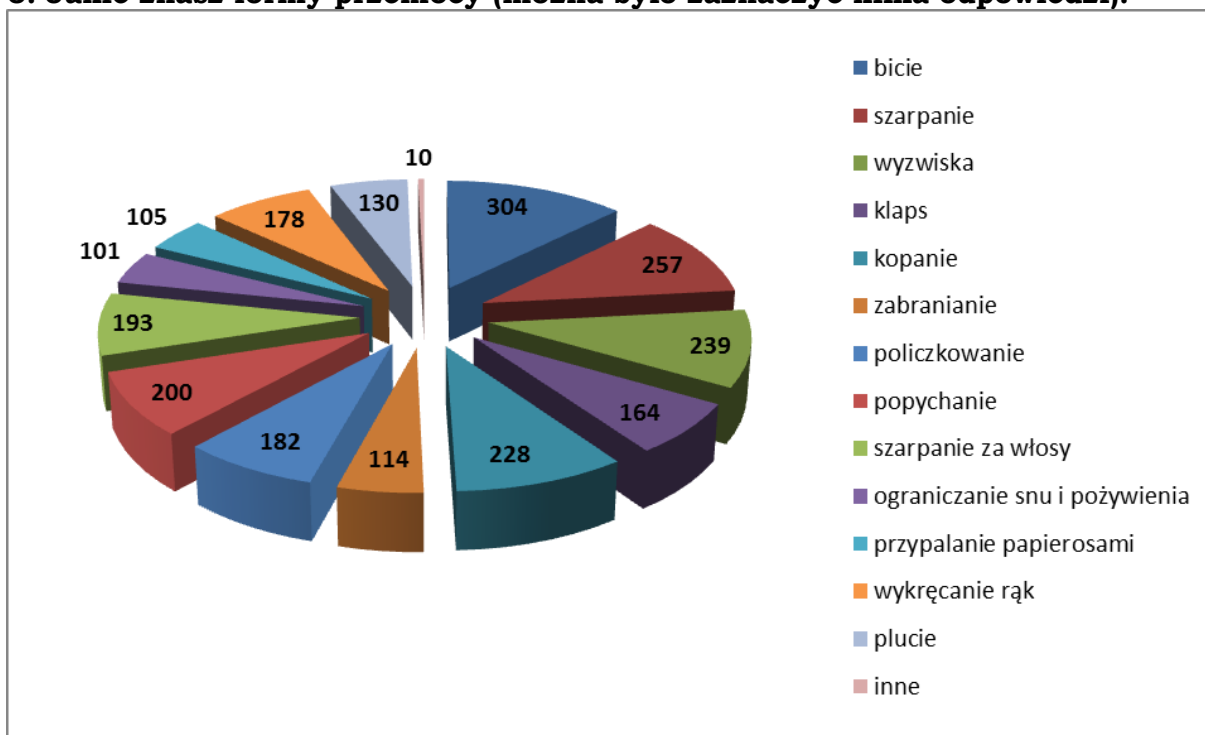
Ponad 2/3 badanych deklarowało, że posiada wiedzę na temat tego czym jest przemoc w rodzinie.

5. Jeśli tak, napisz własnymi słowami czym jest przemoc w rodzinie?

Na 69% badanych dzieci, deklarujących wiedzę na temat tego czym jest przemoc w rodzinie w pytaniu 4, aż 68% potrafiło samodzielnie określić czym według nich ona jest. Jednak 32% ankietowanych nie potrafiła w ogóle zdefiniować pojęcia przemocy rodzinie.

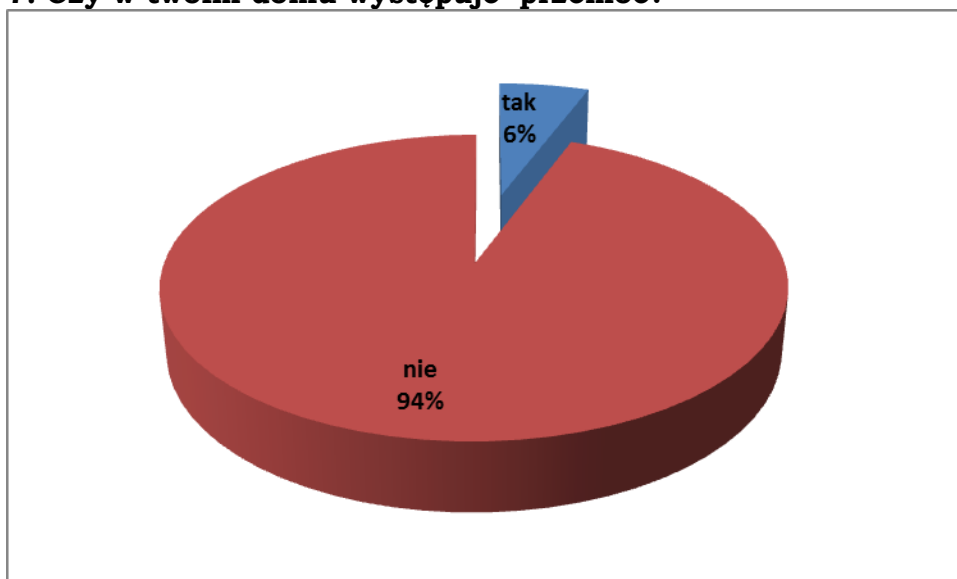
6. Jakie znasz formy przemocy (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi):

Z 332 ankietowanych, aż **304 dzieci** wskazało jako najbardziej znaną formę przemocy - bicie i **257 dzieci** - szarpanie, a najmniej znaną - ograniczanie snu i pożywienia. Oznacza to, że w tej grupie wiekowej najbardziej znaną formą przemocy jest przemoc fizyczna.

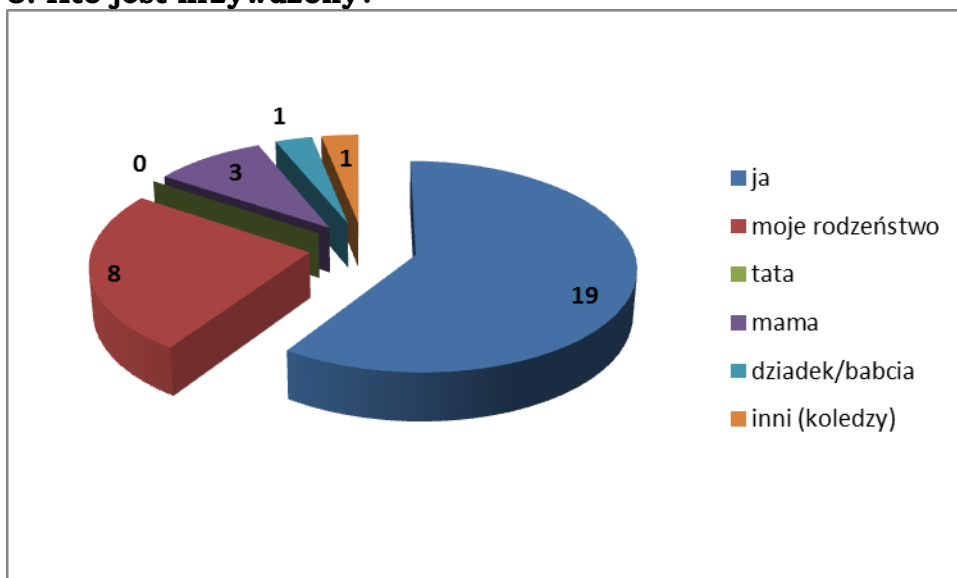
10 ankietowanych dzieci wskazało też inne formy znanej im przemocy tj. molestowanie, podglądanie, przemoc słowna, tortury, bicie po głowie, gryzienie, duszenie.

7. Czy w twoim domu występuje przemoc?

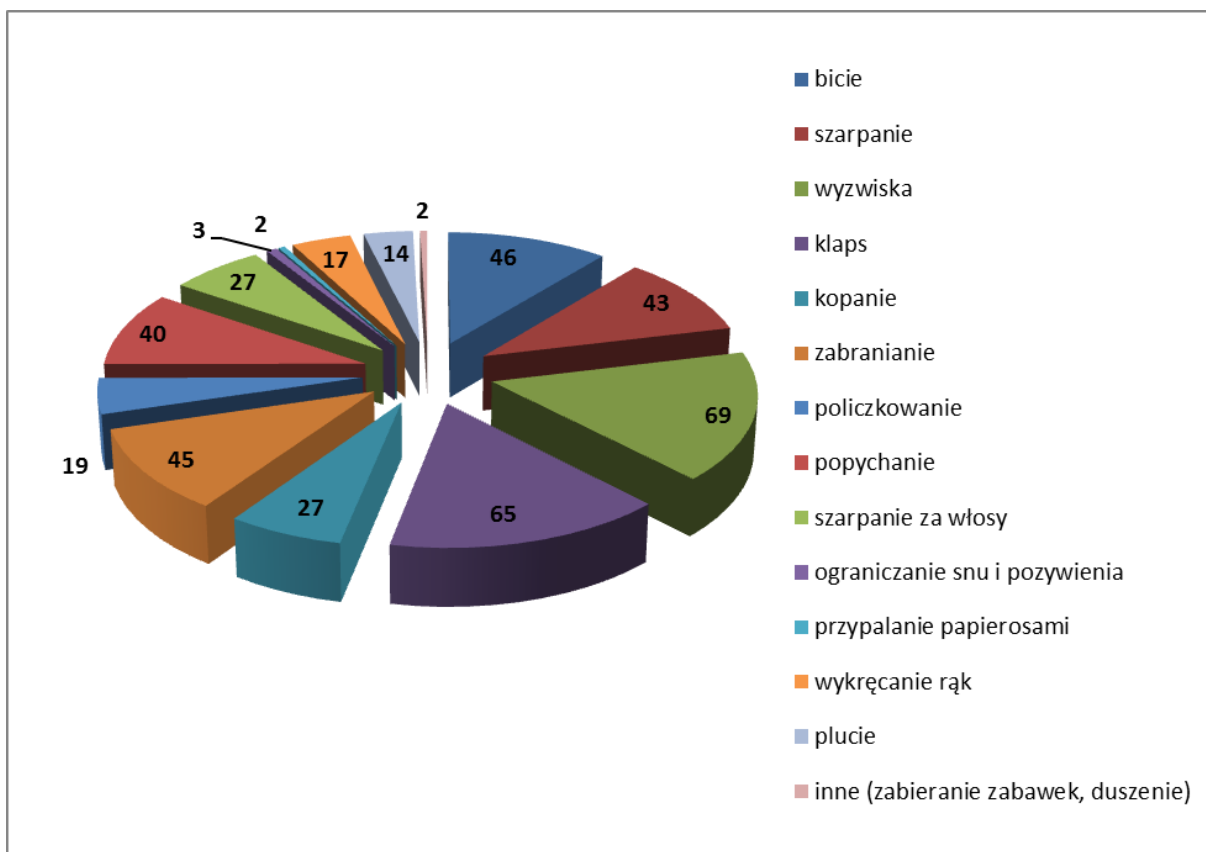
Tylko 6% badanych osób przyznało się do obecności w ich domu przemocy domowej.

8. Kto jest krzywdzony?

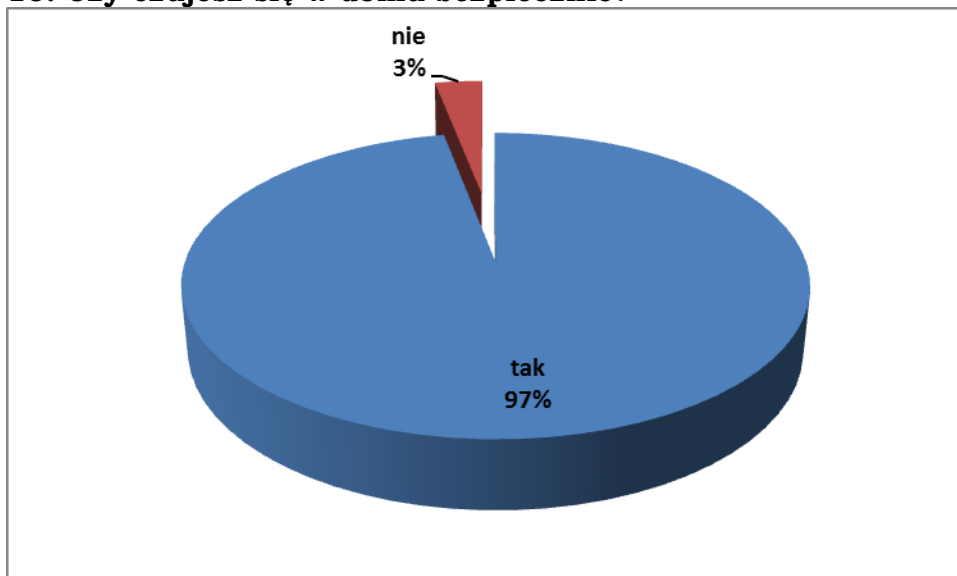
Zdecydowana większość dzieci wskazywała jako osoby krzywdzone siebie (19 osób) i swoje rodzeństwo (8 osób).

9. Jakiej przemocy doznałeś/aś? (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

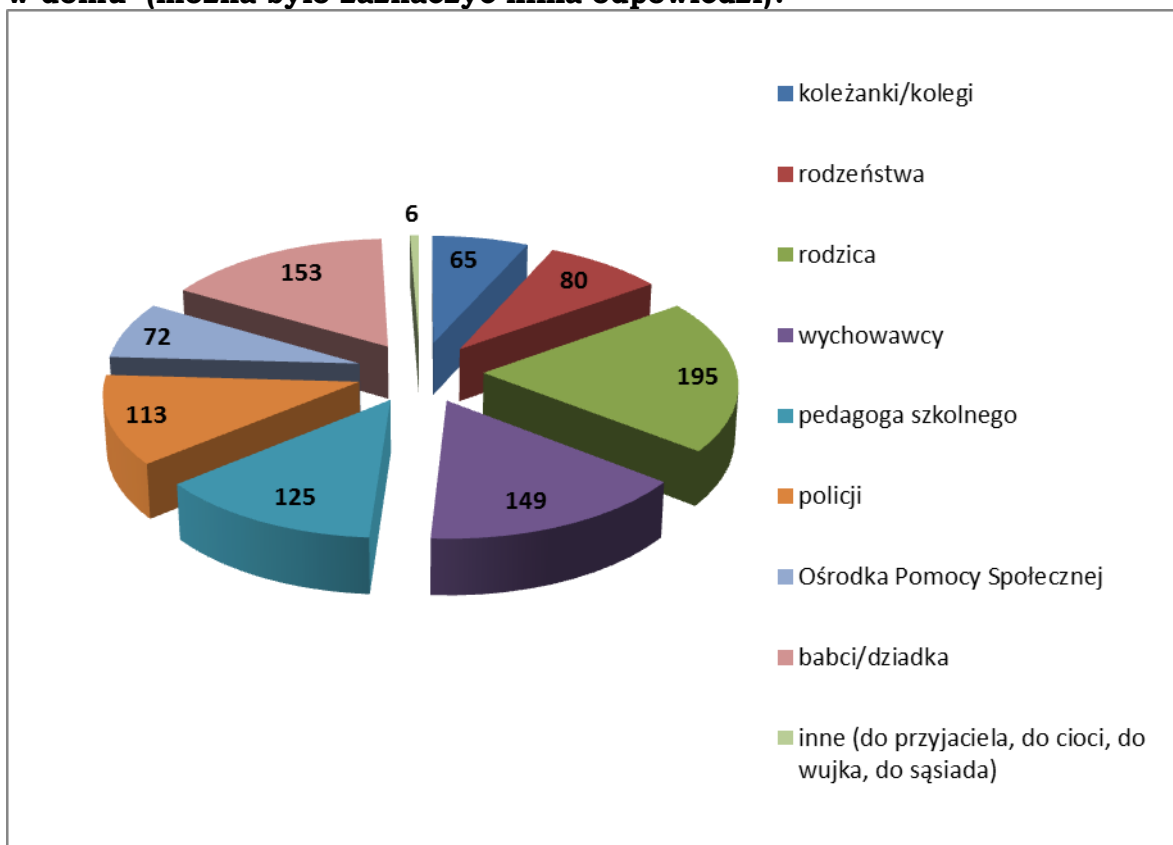
Ankietowane dzieci na pytanie dotyczące jakiej doświadczyły przemocy wskazały na pierwszym miejscu wyzwiska (69 dzieci), a następnie klapsy (65 dzieci) i bicie (46 dzieci), a na ostatnim przypalanie papierosami (2 dzieci). Ponadto 2 dzieci wskazało, że doświadczyło: „zabierania zabawek” i „duszenia”. Dzieci często nie przyznają się, że doświadczają przemocy w rodzinie (różnica pomiędzy pytaniem 7, a pytaniem 9).

10. Czy czujesz się w domu bezpiecznie?

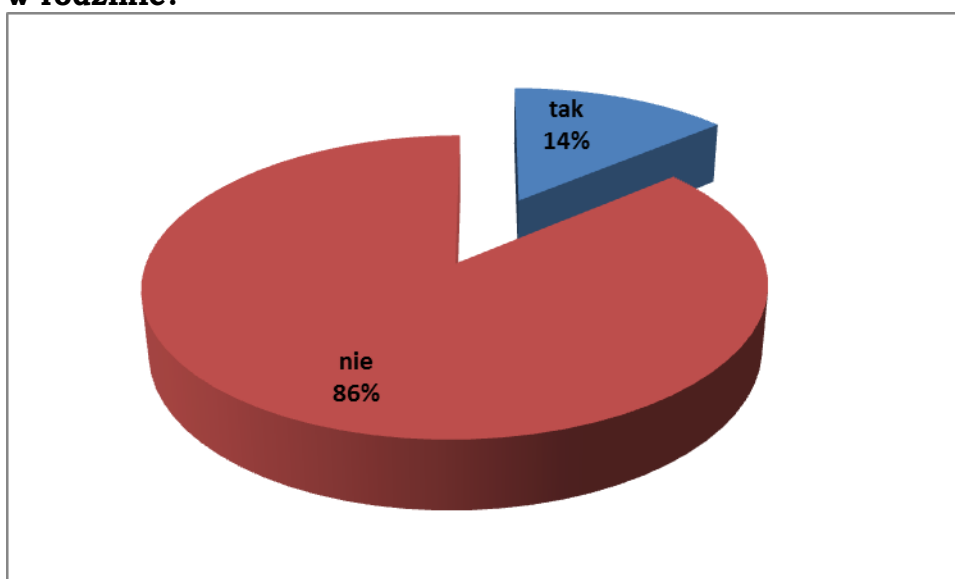
97% osób badanych deklaruje, że czuje się w domu bezpiecznie.

11. Do kogo mógłbyś/mogłabyś się zwrócić o pomoc, gdy doznasz przemocy w domu (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

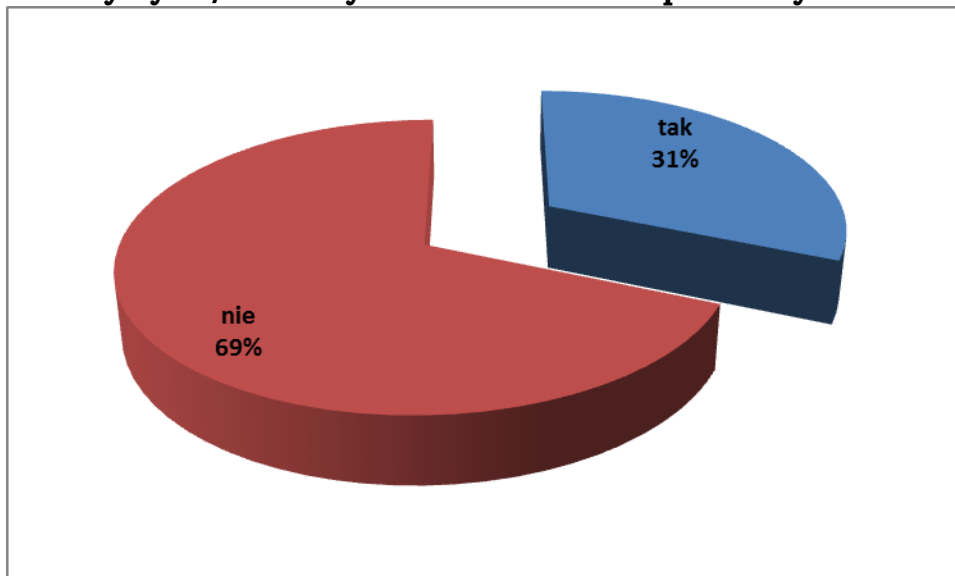
Zdecydowana większość osób badanych powiedziała, że w razie doświadczania przemocy mogłoby się zwrócić do rodzica (195 osób) oraz do wychowawcy (149 osób). 6 osób w pytaniu „inne” wskazało, że mogłoby się zwrócić o pomoc: do przyjaciela, do wujka, do cici, do sąsiada.

12. Czy znasz kogoś ze swoich kolegów lub koleżanek, którzy są ofiarami przemocy w rodzinie/podejrzewasz, że mogą być ofiarami przemocy w rodzinie?

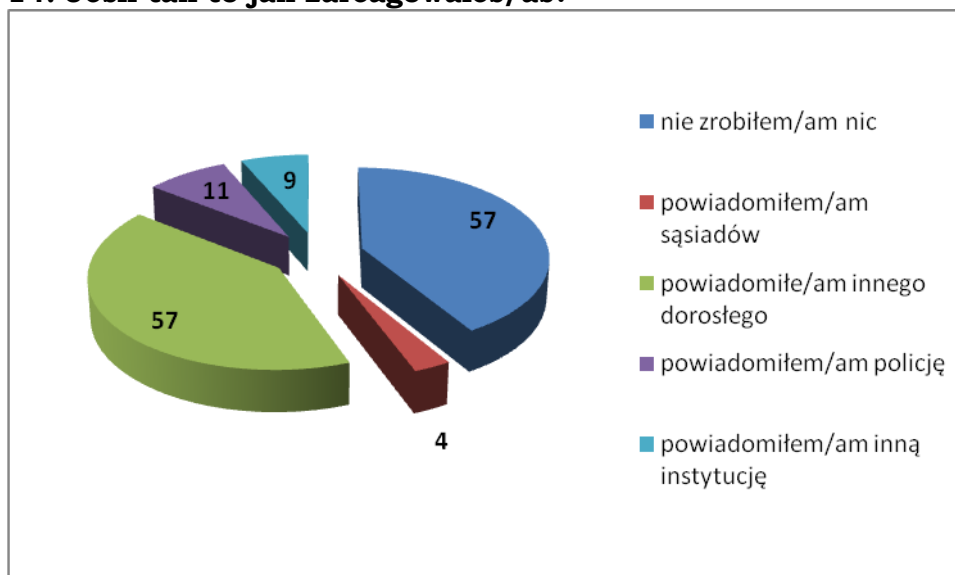
86% badanych nie zna ofiar przemocy wśród swoich kolegów lub koleżanek i nie podejrzewa, kto mógłby nią być.

13. Czy byłeś/aś kiedykolwiek świadkiem przemocy?

Około 2/3 badanych dzieci (69%) nie była nigdy świadkami przemocy.

14. Jeśli tak to jak zareagowałeś/aś?

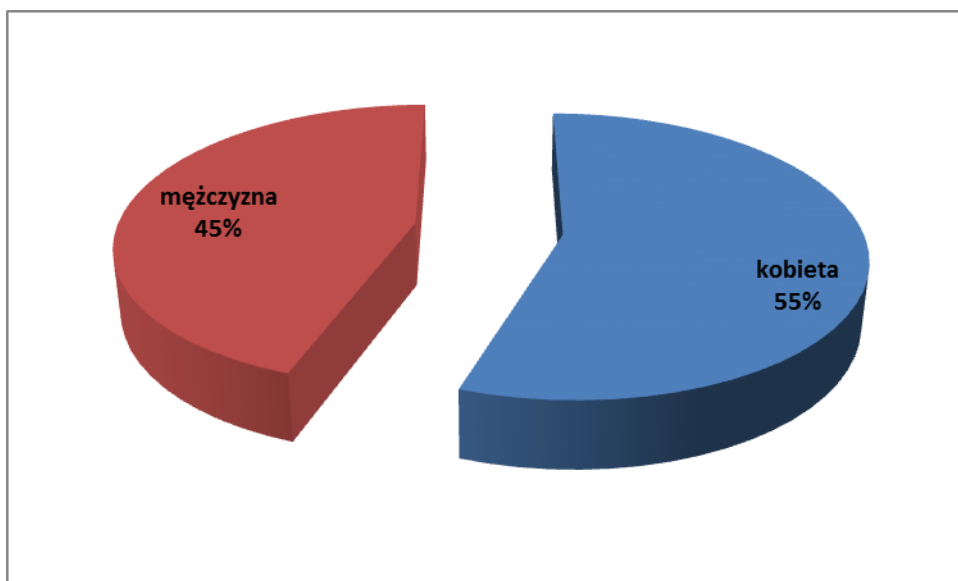

Wśród dzieci, które w poprzednim pytaniu wskazały, że były świadkami przemocy na pytanie jak zareagowały na przemoc, 57 ankietowanych odpowiedziało, że powiadomiło innego dorosłego i 57 osób odpowiedziało, że nie zareagowało na akt przemocy. Oznaczać to może, że dzieci mają duże zaufanie do osób dorosłych i wierzą w to, iż dorośli im pomogą oraz, że dzieci są bezsilne wobec aktów przemocy.

W kategorii wiekowej **od 14 do 16 lat wzięło udział 336 dzieci.** Jednocześnie 141 ankiety zostały wypełnione nieprawidłowo ze względu na nie zastosowanie się osób badanych do wskazanych w ankietach poleceń.

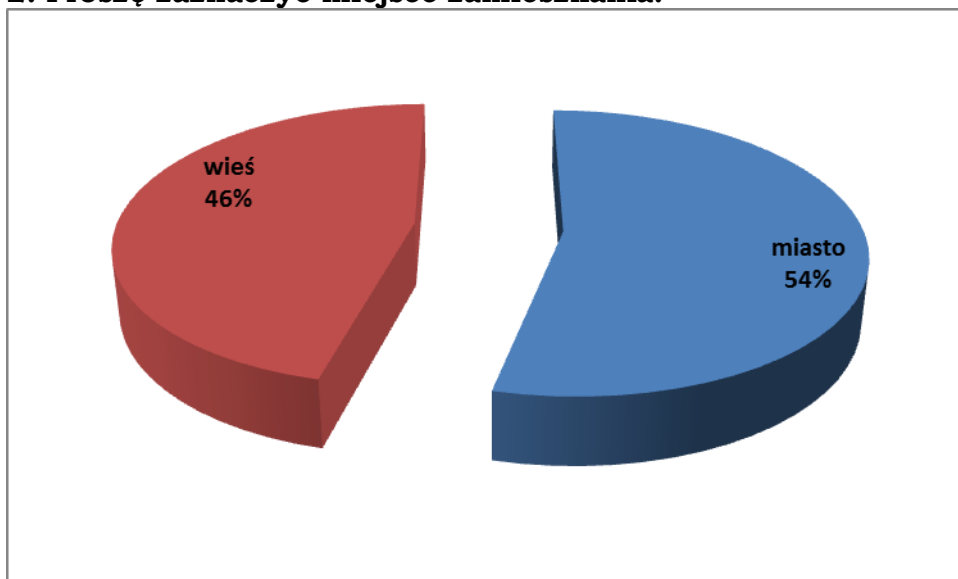
W związku z powyższym analizie zostały poddane 195 ankiety..

1. Proszę podać swoją płeć:

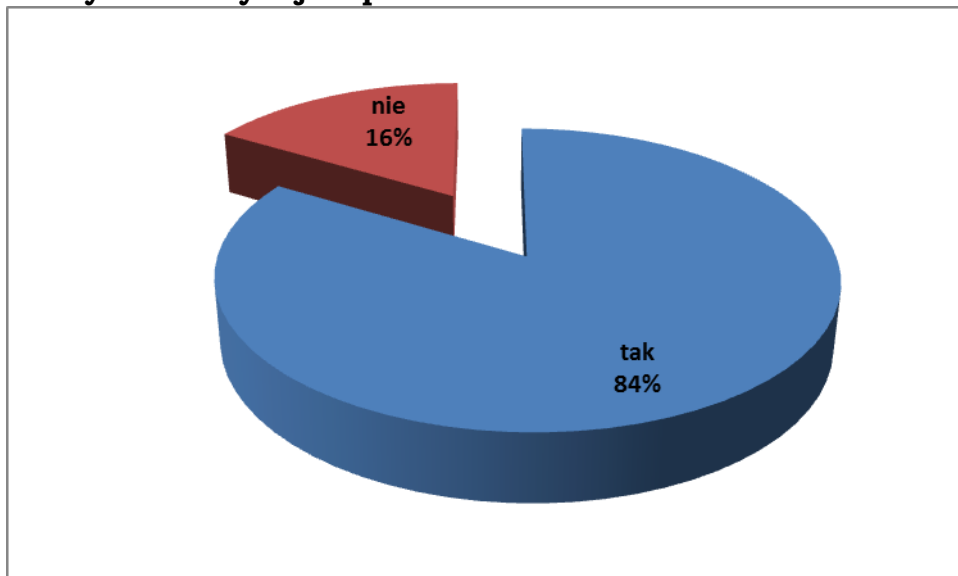
Liczba kobiet i mężczyzn biorących udział w badaniu była zbliżona.

2. Proszę zaznaczyć miejsce zamieszkania:

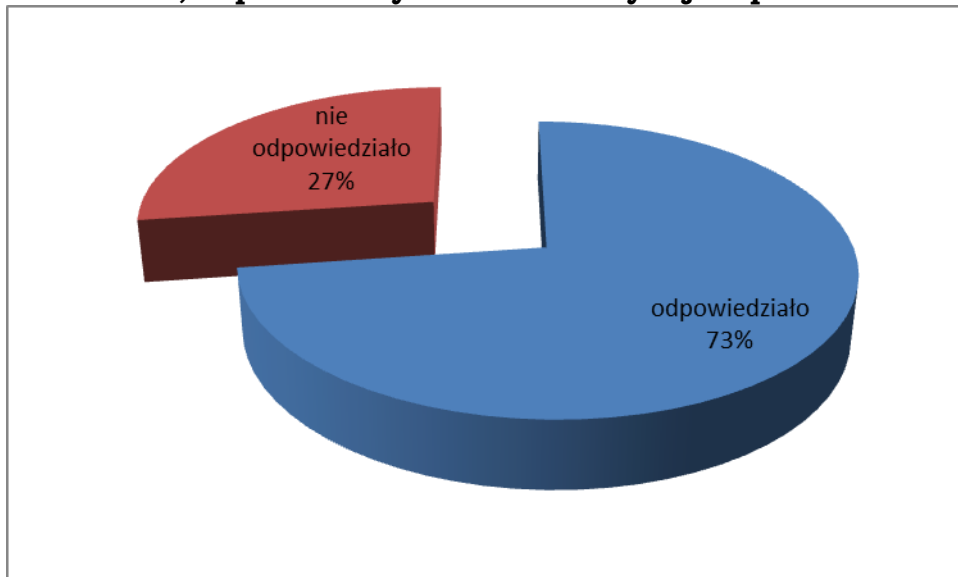
Liczba mieszkańców wsi i miast biorących udział w badaniu była zbliżona.

3. Czy wiesz czym jest przemoc w rodzinie?

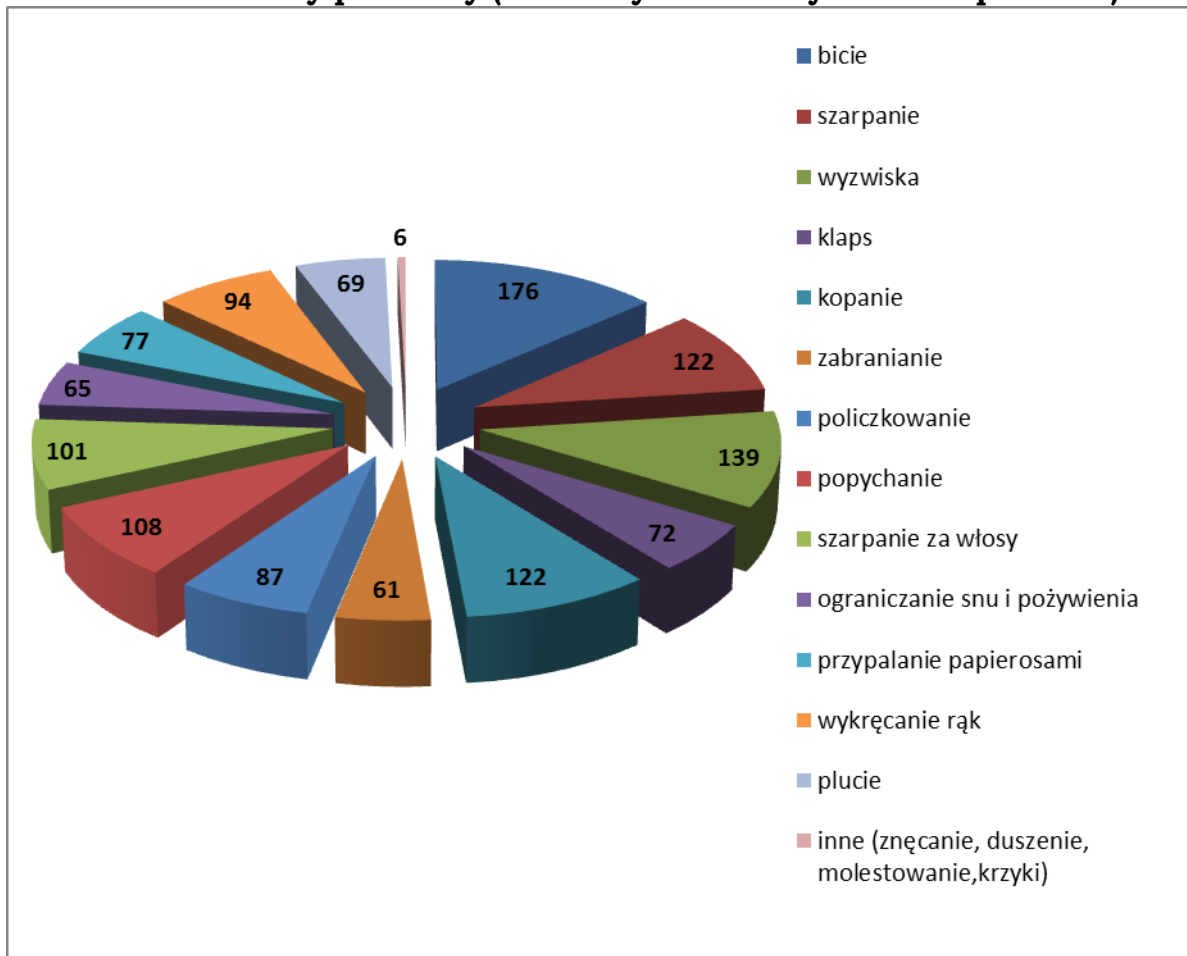
Pytanie dotyczące wiedzy na temat tego czym jest przemoc w znacznym stopniu podzieliła osoby badane. Przewagę na poziomie 84% uzyskali badani deklarujący wiedzę dotyczącą tego czym jest przemoc w rodzinie.

4. Jeśli tak, napisz własnymi słowami czym jest przemoc w rodzinie:

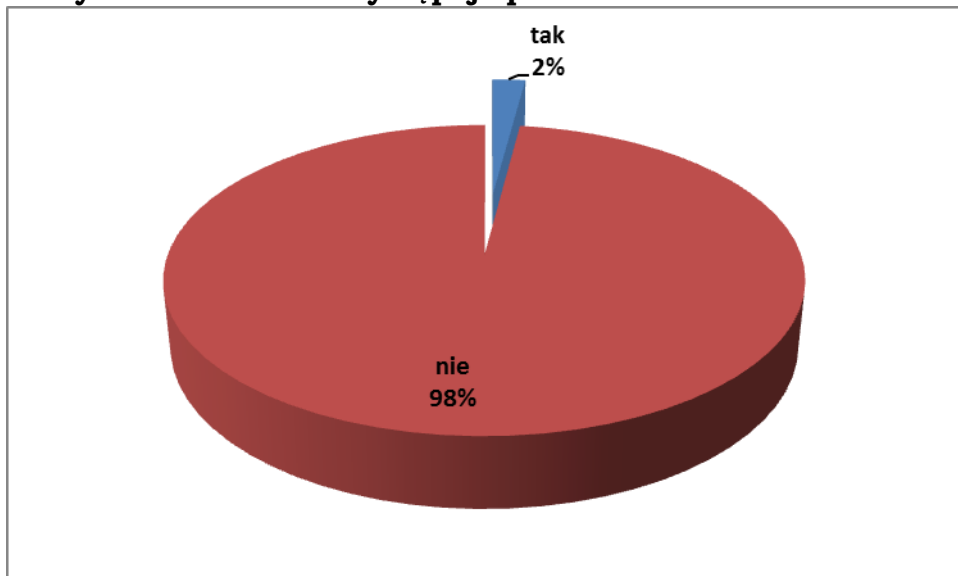
Z 84% osób, które deklarowały wiedzę dotyczącą tego czym jest przemoc w rodzinie, tylko 73% potrafiło samodzielnie określić czym dokładnie ona jest. Być może zatem poziom 73% jest adekwatnym stopniem rozumienia przez osoby badane pojęcia „przemoc w rodzinie”. Dodatkowa analiza płynąca z wypowiedzi pisemnych wskazuje, że najczęstsza forma przemocy to „tata bije mamę” lub „rodzice biją dzieci”.

5. Jakie znasz formy przemocy (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

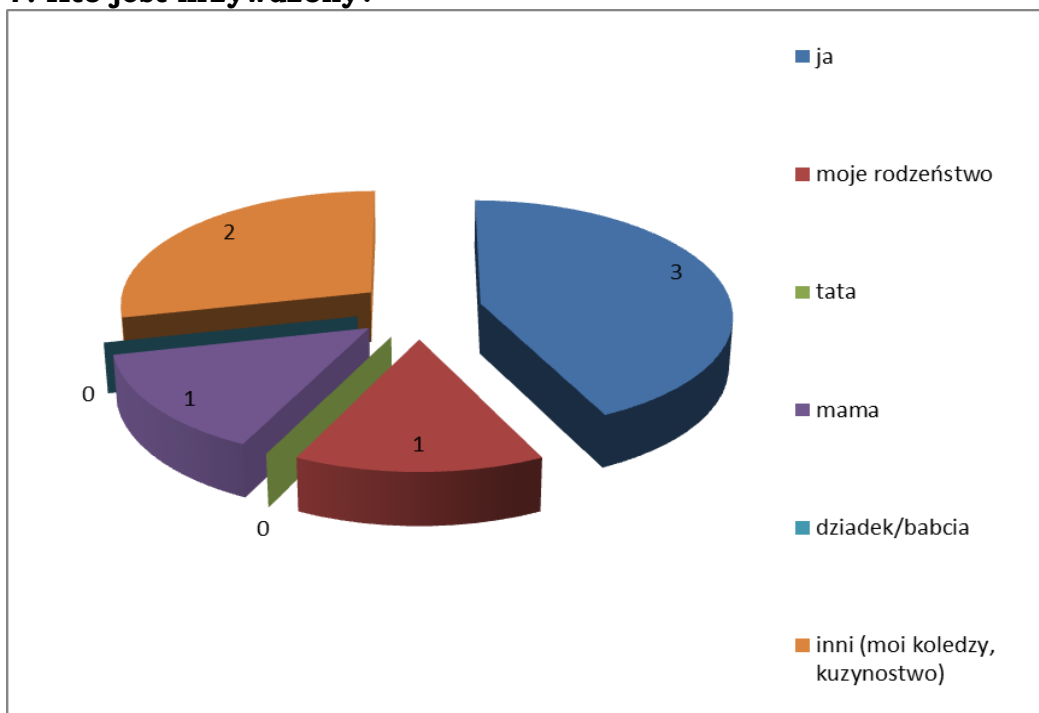
Na pytanie dotyczące znajomości form przemocy 195 uczestników badania najczęściej wskazywało przemoc fizyczną w formie bicia - 176 osób, szarpania - 122 osoby, kopanie - 122 osoby, najrzadziej natomiast klaps - 72 osoby i przypalanie papierosami - 77 osób. Jako forma przemocy psychicznej najczęściej wymieniane są wyzwiska - 139 osób, natomiast najrzadziej zabranianie - 61 osób i ograniczanie snu i pożywienia - 65 osób. Być może wyniki te wskazują na to, że na formę przemocy typu „klaps” w percepcji dzieci i młodzieży istnieje większe przyzwolenie i akceptacja, gdy doświadczają tego od rodzica stąd, stosunkowo niski procent odpowiedzi tego typu.

6. Czy w Twoim domu występuje przemoc?

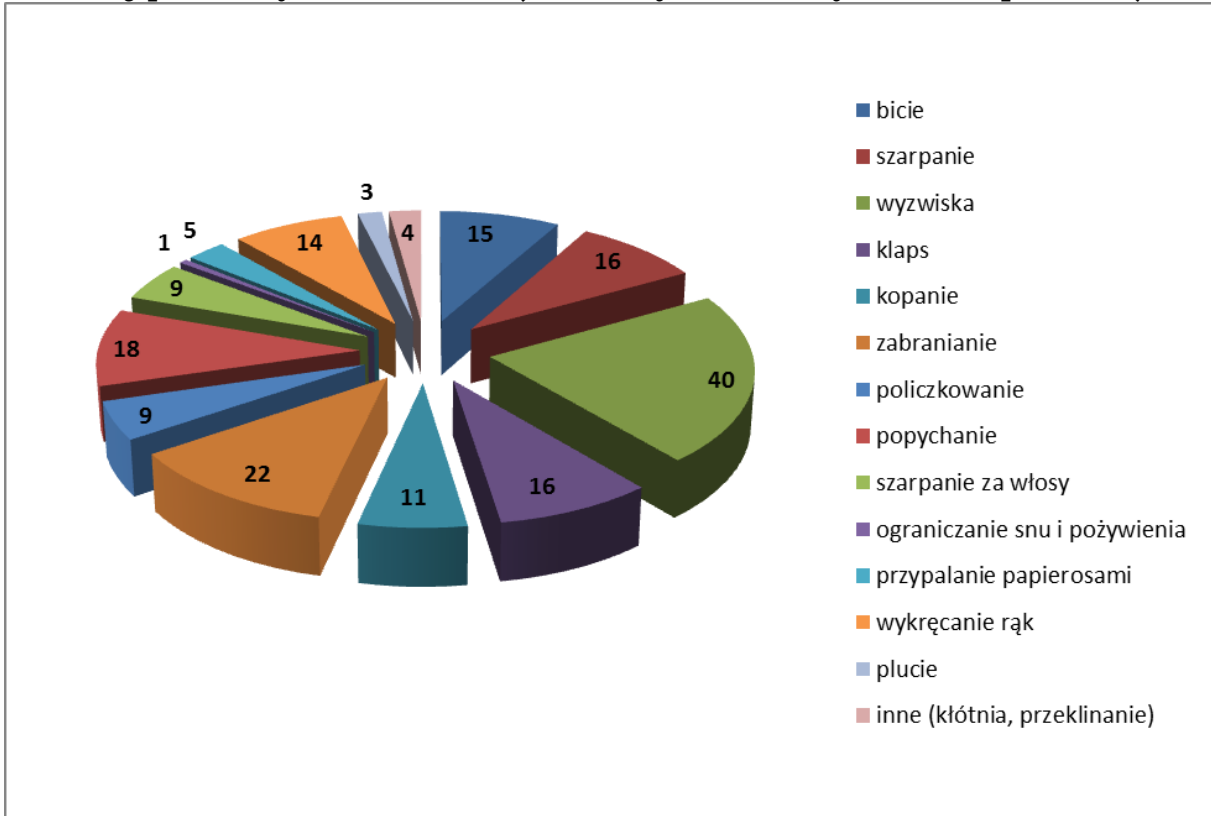
Na pytanie dotyczące obecności przemocy domowej badani tylko w 2% wskazali odpowiedź twierdzącą.

7. Kto jest krzywdzony?

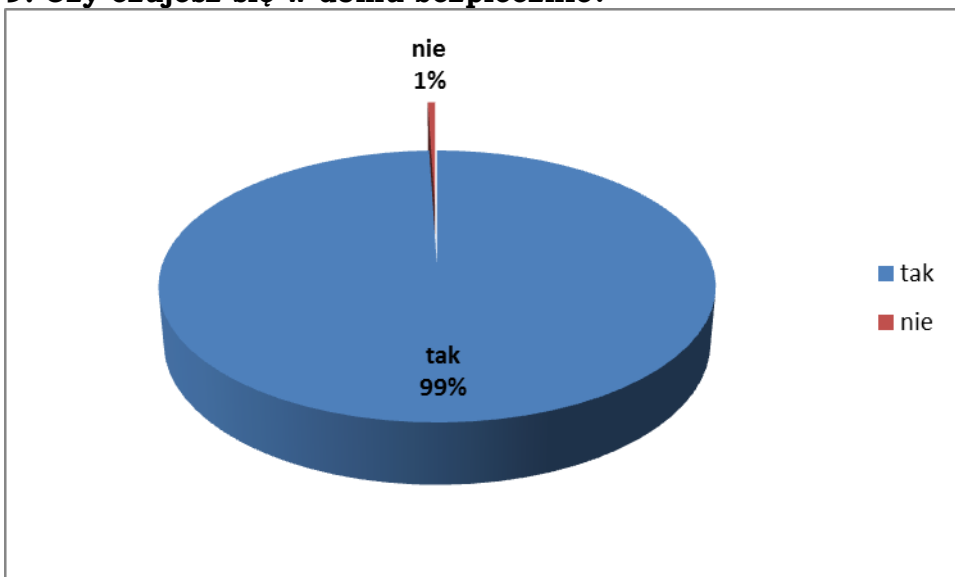
Ankietowani wskazywali najczęściej na siebie jako osoby krzywdzone, następnie na innych (koledzy, kuzynostwo), a także rodzeństwo i mamę. Na uwagę zasługuje fakt, że żadna z osób badanych jako ofiarę przemocy nie wskazała ojca.

8. Jakiej przemocy doznałeś/aś? (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

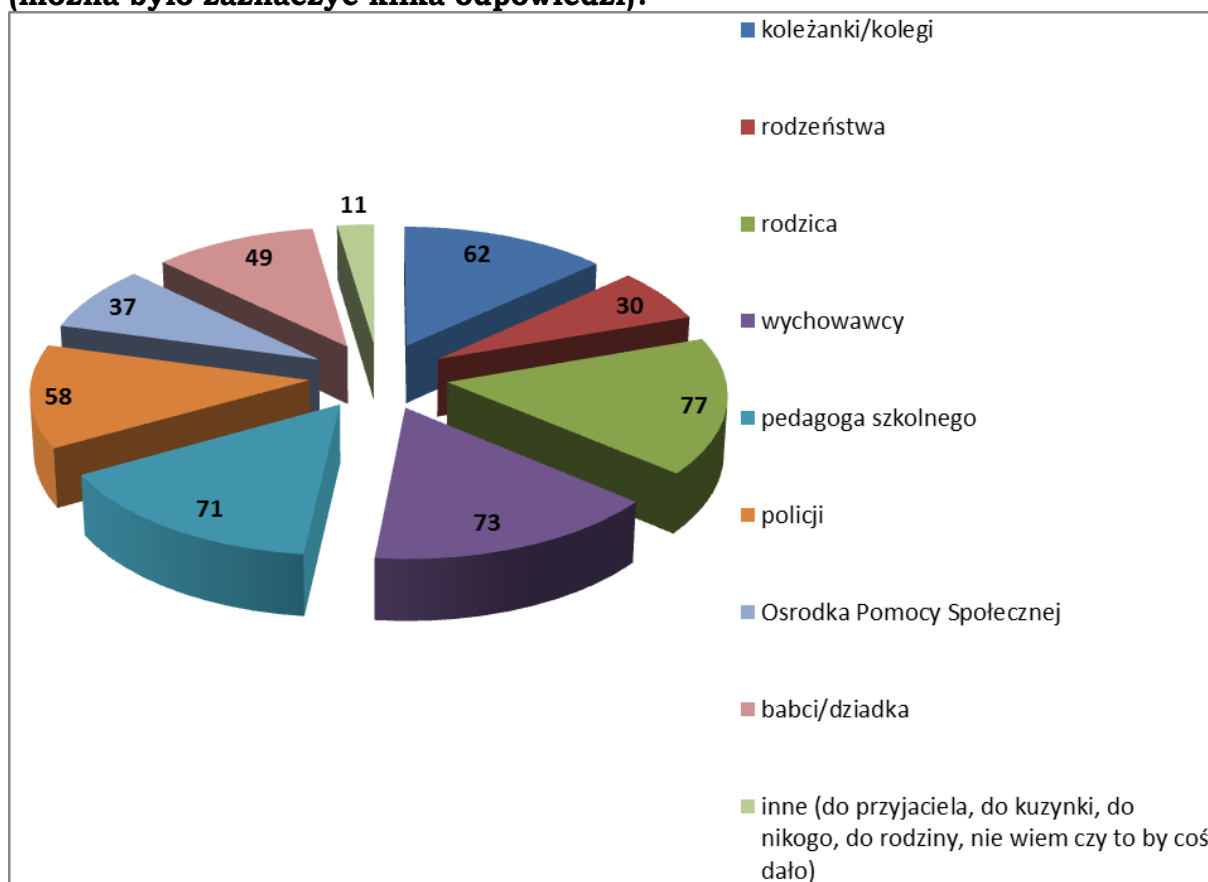
Ciekawych wyników dostarcza powyższy wykres. Kiedy zapytano badanych jakiej przemocy doświadczyli oni sami najczęściej wskazywali na wyzwiska- 40 osób, następnie zabranianie- 22 osoby, popychanie, klaps, szarpanie- 18 osób, bicie 15 osób. Sugeruje to, że badani najczęściej doświadczali przemocy psychicznej; ciężko jest się przyznać, że jest się ofiarą przemocy w ogóle (różnica pomiędzy pytaniem 6, a pytaniem 8), być może zatem ofiarom przemocy łatwiej przyznać się do przemocy psychicznej i przed sobą i przed innymi. Poza tym przemoc psychiczna nie zawiera elementu bólu fizycznego, łatwiej się z nią pogodzić i nie trzeba reagować poprzez zgłoszenie tego do odpowiednich instytucji.

9. Czy czujesz się w domu bezpiecznie?

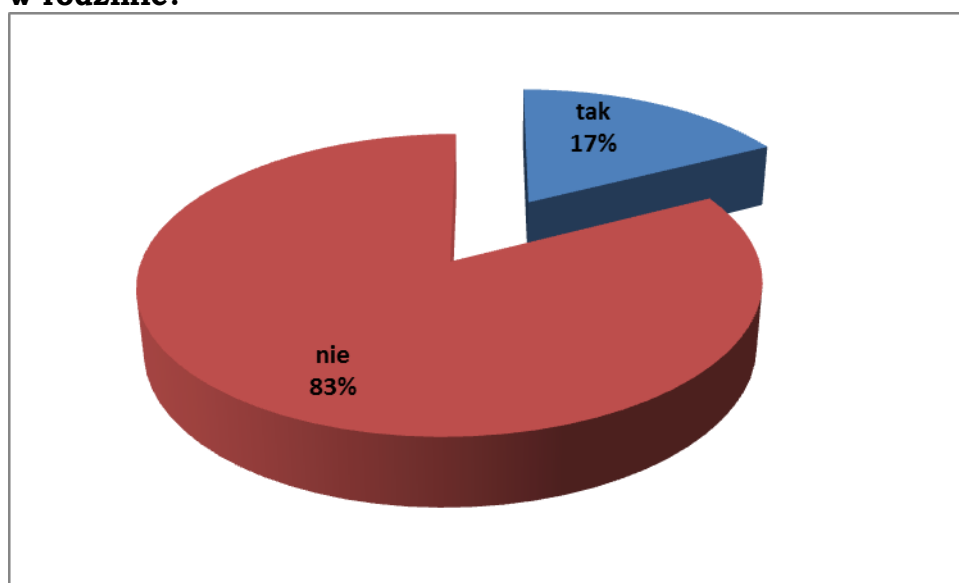
99% badanych deklaruje poczucie bezpieczeństwa w środowisku rodzinnym.

10. Do kogo mógłbyś się zwrócić o pomoc, gdy doznasz przemocy w domu (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

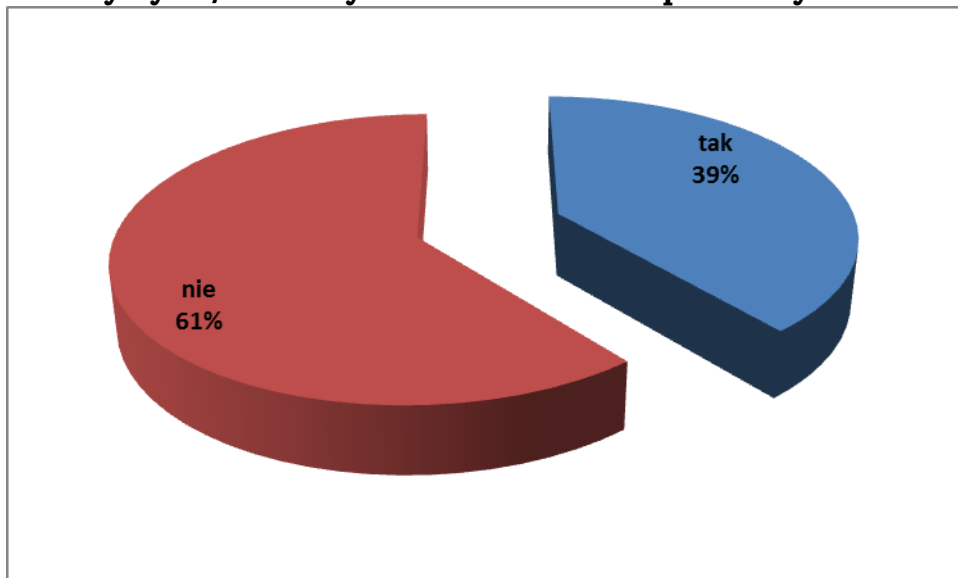
Będąc ofiarą przemocy badani najchętniej zwróciliby się o pomoc do rodzica – 77 osób, wychowawcy – 73 osoby i pedagoga szkolnego 71 osób. Tylko 62 osoby zgłosiłoby się do koleżanek i kolegów, do instytucji typu Policja, OPS – 95 osób. Najrzadziej o pomoc badani zwróciliby się do rodzeństwa.

11. Czy znasz kogoś ze swoich kolegów lub koleżanek, którzy są ofiarami przemocy w rodzinie/podejrzewasz, że mogą być ofiarami przemocy w rodzinie?

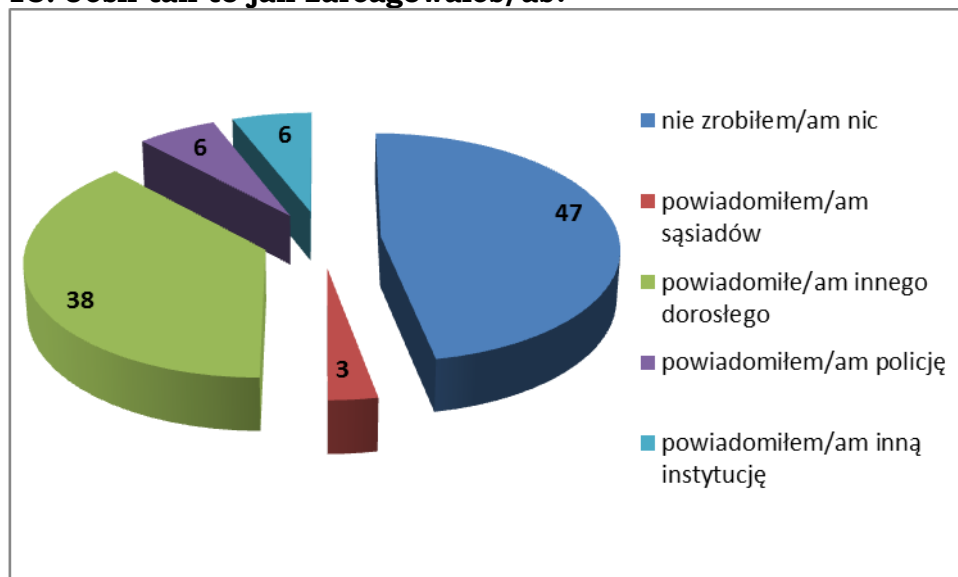
83% osob badanych nie zna ofiar przemocy, ani nie podejrzewa kto mógłby nią być.

12. Czy byłeś/aś kiedykolwiek świadkiem przemocy?

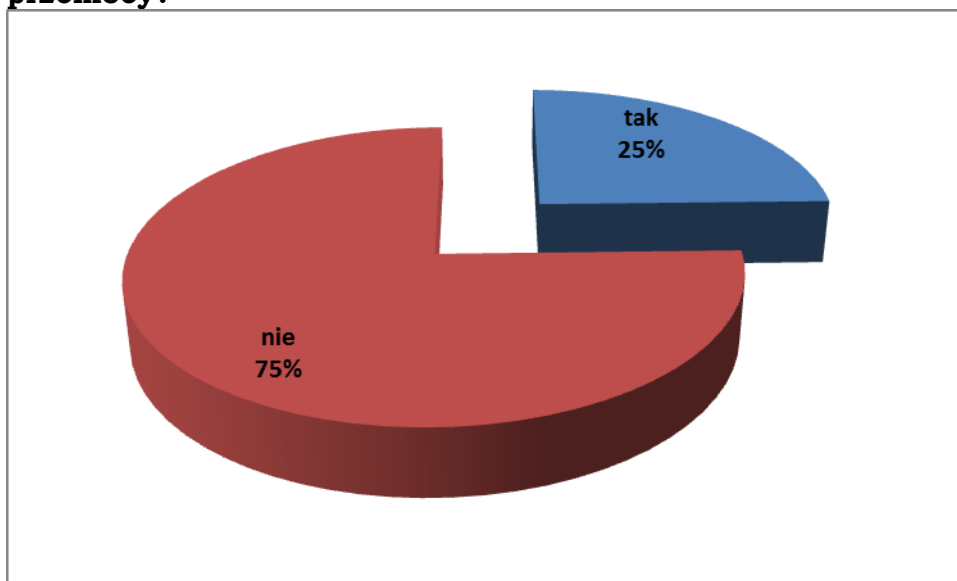
61% badanych potwierdza, że było świadkiem przemocy w ogóle.

13. Jeśli tak to jak zareagowałeś/aś?

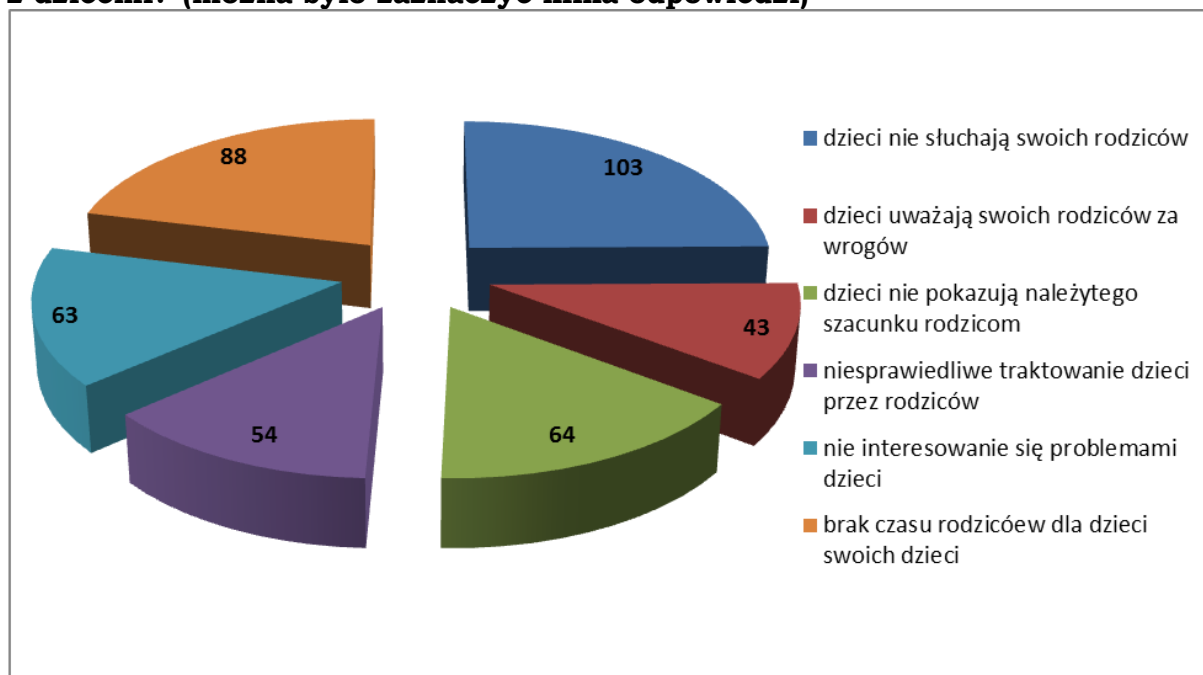
Na pytanie dotyczące reakcji na przemoc 47 badanych przyznaje, że nie zareagowało w ogóle. Natomiast 38 osób powiadomiło o tym fakcie innego dorosłego lub rodzica. Oznacza to, że nie zawsze ludzie wiedzą jakie działania zaradcze powinni zastosować, być może boją się konsekwencji lub też uważają, że to nie ich sprawa. Tylko 6 osób spośród 195 badanych zawiadomiło Policję. Ponadto ankietowani dopisali "sam zareagowałem" i „powiedziałem, żeby przestali”.

14. Czy chciałbyś/chciałabyś uczestniczyć w zajęciach dotyczących tematyki przemocy?

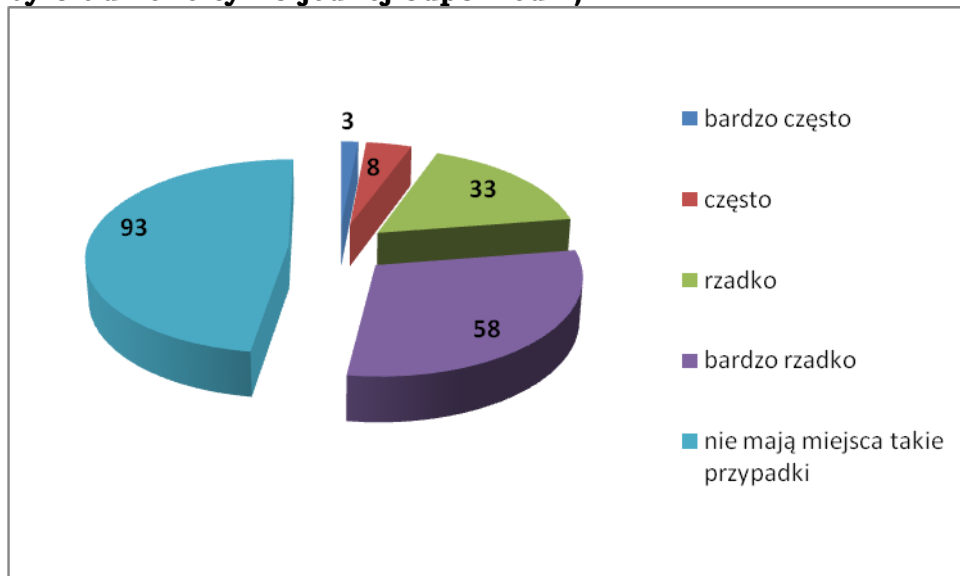
Aż 75% uczestników badania nie chciałoby brać udziału w zajęciach dotyczących tematyki przemocy.

15. Co według Ciebie, stanowi największy problem w relacjach rodziców z dziećmi? (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)

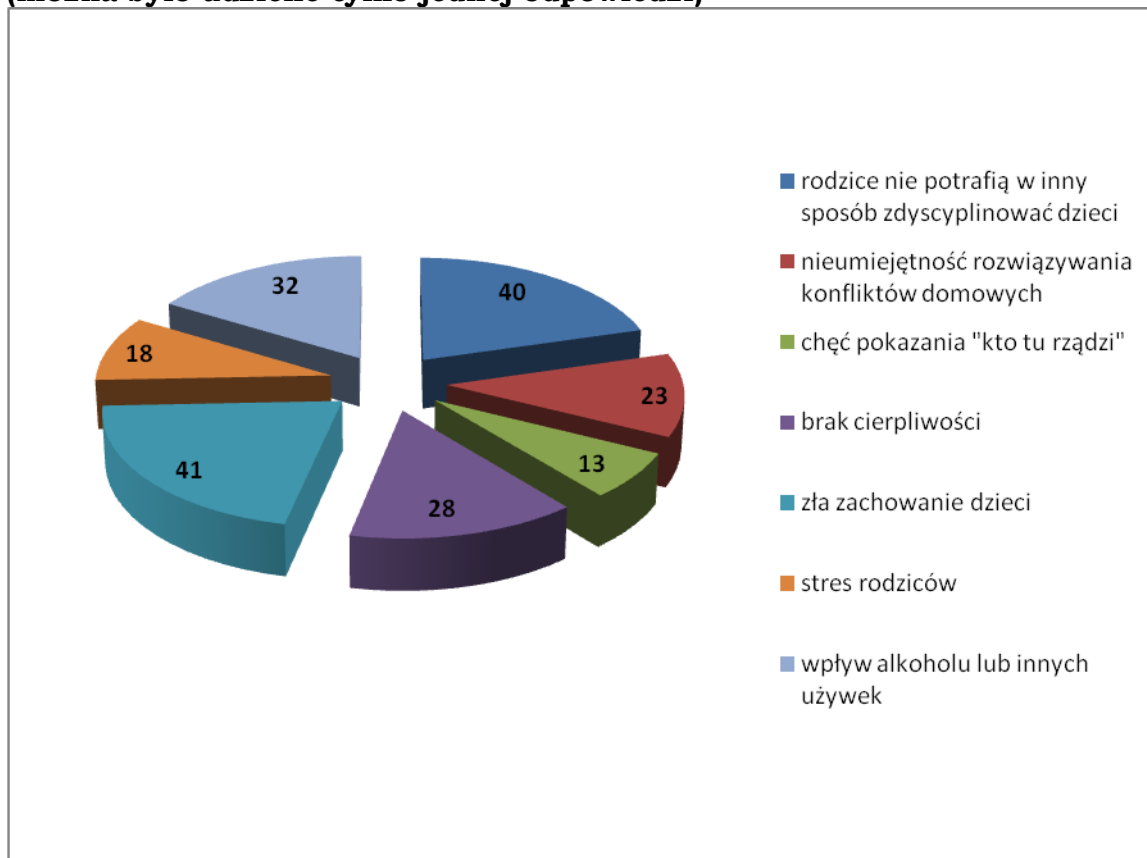
Dzieci i młodzież uważają, że największy problem w relacjach dzieci-rodzice wynika z faktu, że dzieci nie słuchają swoich rodziców, a także z braku czasu rodziców dla swoich dzieci. Pojawia się jednak pytanie czy wskazane odpowiedzi to wynik przemyśleń dzieci, czy też tego co słyszą w wypowiedziach rodziców i innych dorosłych.

16. Nie od dziś wiadomo, że wychowanie dzieci jest trudnym zadaniem. Często zdarza się, że rodzice „zmuszeni są” niekiedy „wybuchnąć” i poskromić swoje pociechy. Jak często takie przypadki mają miejsce w Twojej rodzinie? (można było udzielić tylko jednej odpowiedzi)

93 osób na 195 dzieci deklaruje, że przytoczone sytuacje nie mają miejsca w ich domach – być może deklaracja ta wynika z postawy lojalności w stosunku do rodzica.

17. Co według Ciebie powoduje przypadki agresji rodziców wobec dzieci? (można było udzielić tylko jednej odpowiedzi)

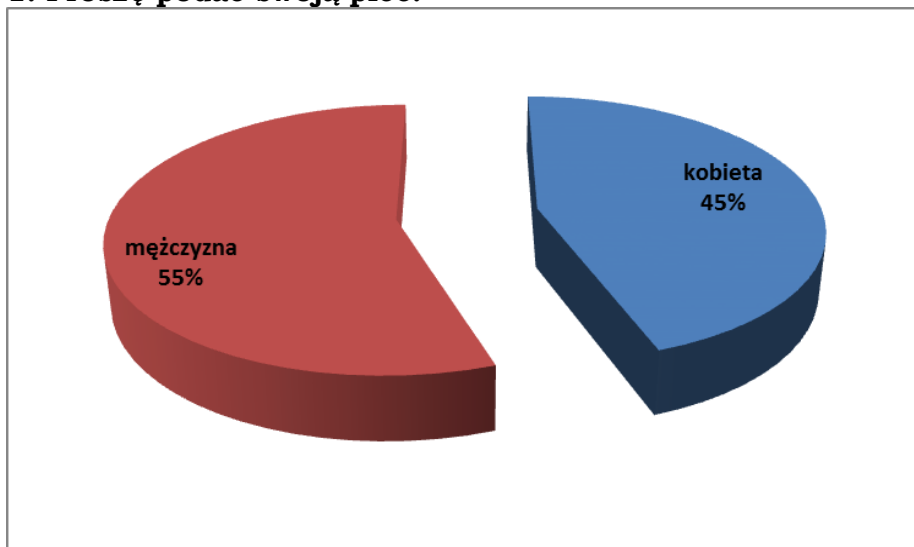

Przyczyny agresji rodziców dzieci upatrują w ich złym zachowaniu oraz w tym, że rodzice nie potrafią w inny sposób zdyscyplinować swoich pociech. Podobnie, jak w pytaniu 15 nasuwa się wątpliwość, co jest efektem przemyśleń dzieci, a co argumentacją przytaczaną przez rodziców.

W kategorii wiekowej **od 17 do 19 lat wzięło udział 311 osób**. Jednocześnie 181 ankiet zostało wypełnionych nieprawidłowo ze względu na nie zastosowanie się osób badanych do wskazanych w ankietach poleceń.

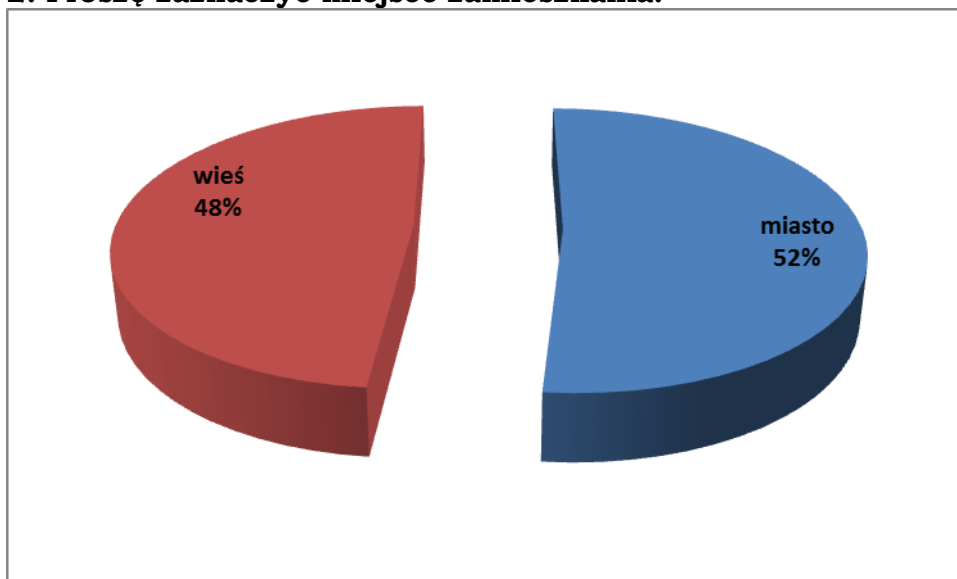
W związku z powyższym analizie zostały poddane 130 ankiety.

1. Proszę podać swoją płeć:

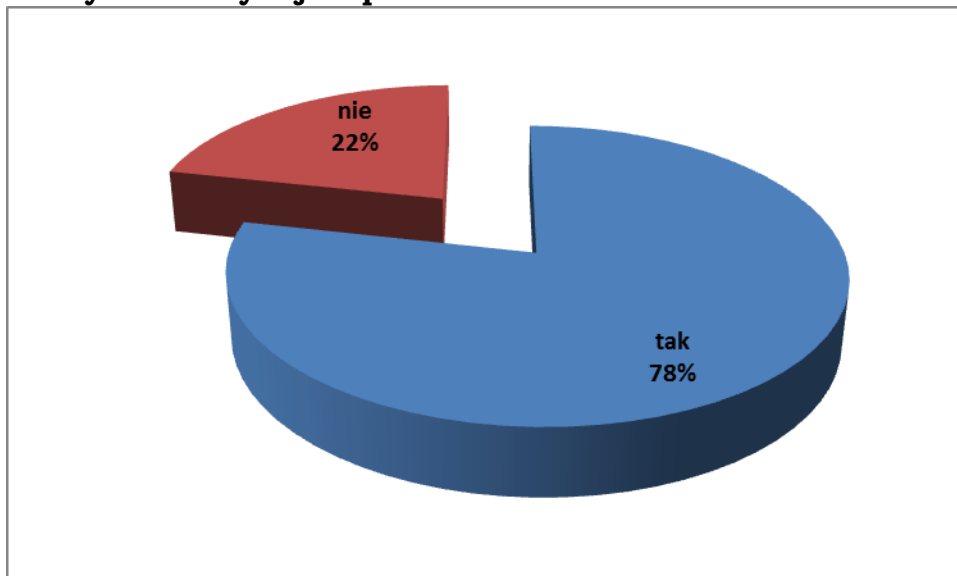
Liczba kobiet i mężczyzn biorących udział w badaniu była do siebie bardzo zbliżona.

2. Proszę zaznaczyć miejsce zamieszkania:

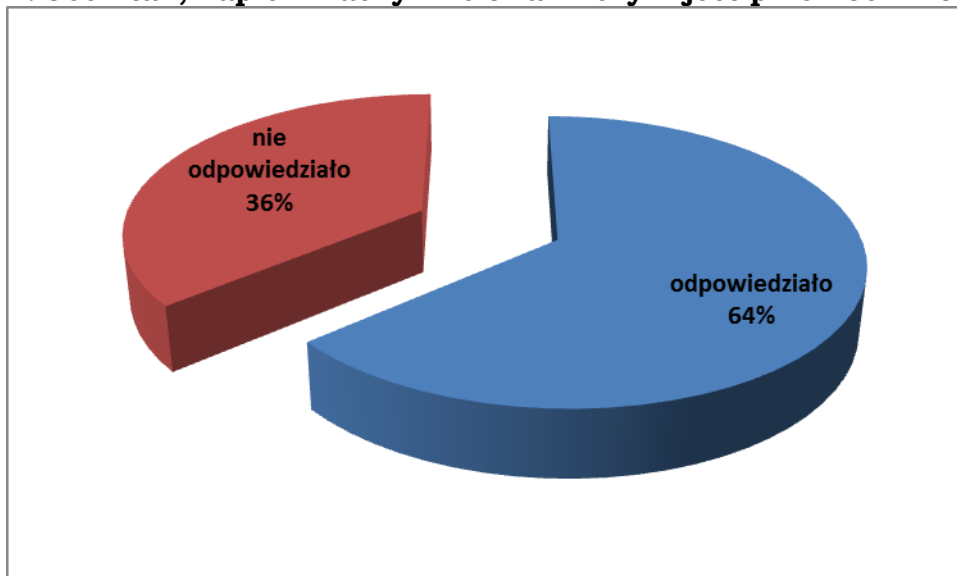
Zarówno liczba mieszkańców wsi jak i miasta biorących udział w badaniach była również zbliżona.

3. Czy wiesz czym jest przemoc w rodzinie?

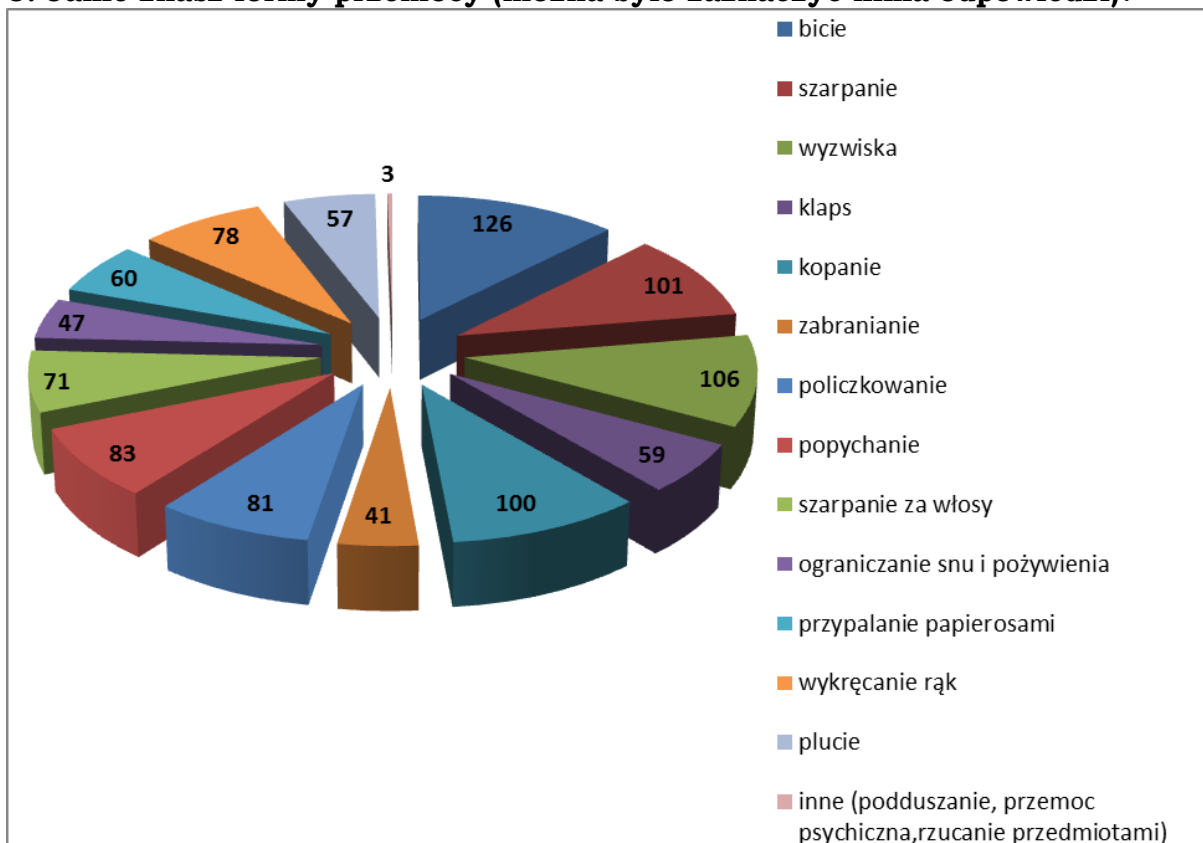
Z powyższego wykresu wynika, iż młodzież w wieku 17 -19 lat deklaruje, iż posiada należytą wiedzę dotyczącą tego, czym jest przemoc w rodzinie.

4. Jeśli tak, napisz własnymi słowami czym jest przemoc w rodzinie.

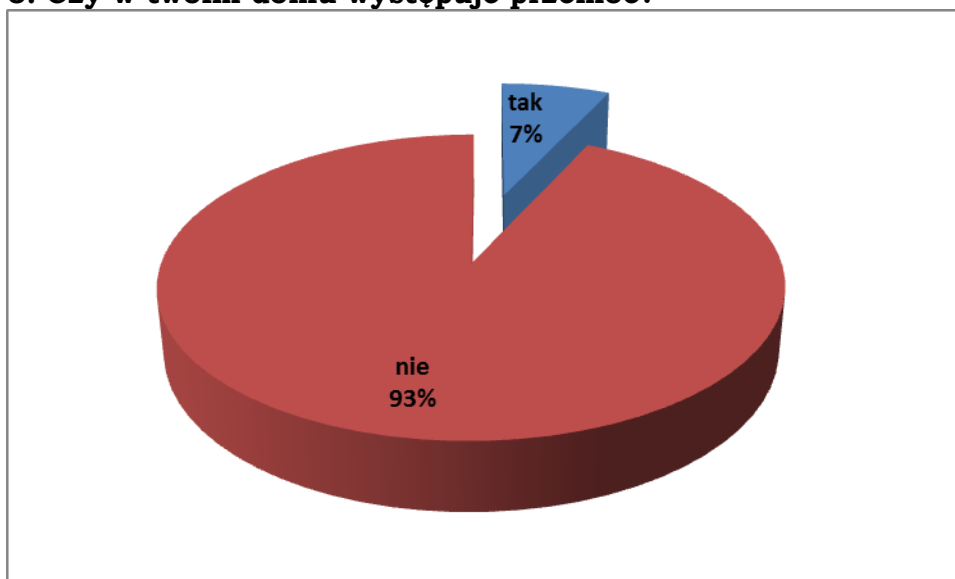
64% ankietowanych potrafiło swoimi słowami wyjśnić zjawisko przemocy, gdzie za najczęstrzą formę przemocy podawali znęcanie się psychiczne i fizyczne nad członkiem rodziny, co będzie miało swoje odzwierciedlenie w kolejnym wykresie.

5. Jakiej znasz formy przemocy (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

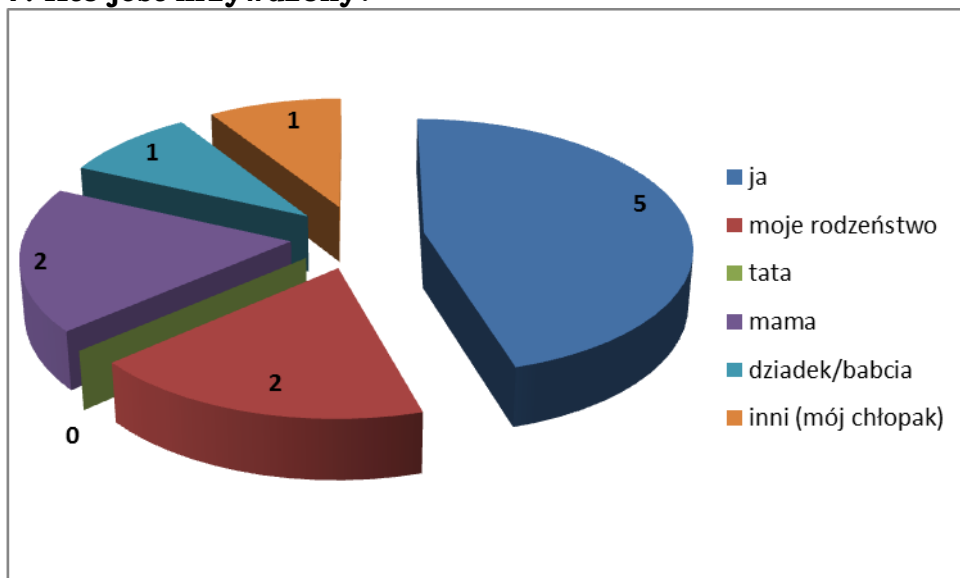
126 osób ze 130 badanych wyróżniło na pierwszym miejscu „bicie” jako główną formę przemocy fizycznej w rodzinie. Wysoko uplasowały się także takie formy przemocy fizycznej jak: „szarpanie” – 101 głosów i „kopanie” – 100 głosów. Należy również zwrócić uwagę, iż na drugim miejscu młodzież (106 osób) wymieniła „wyzwiska” jako formę przemocy psychicznej, co może świadczyć o dużej świadomości młodzieży w tym temacie. Natomiast 3% z spośród badanej grupy wskazało inne formy przemocy takie jak np. podduszanie czy rzucanie w różnymi przedmiotami.

6. Czy w twoim domu występuje przemoc?

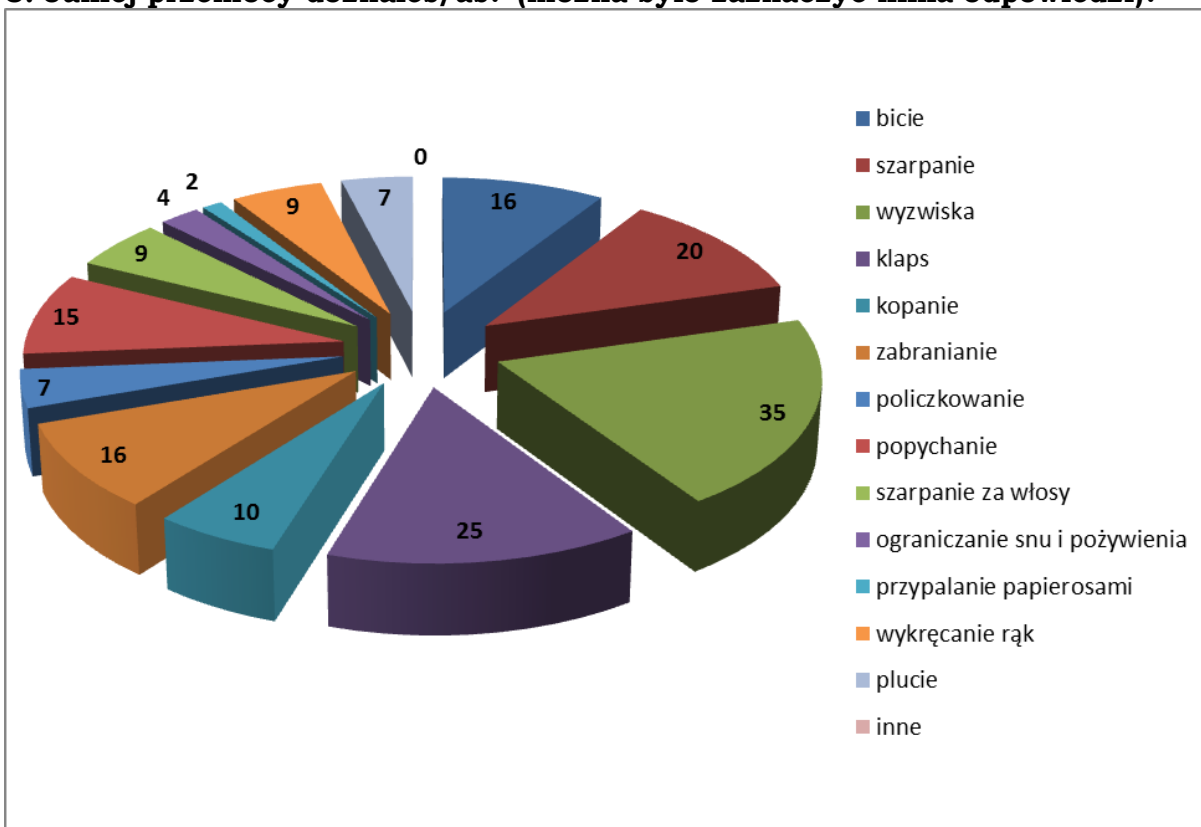
Tylko 7% młodych ludzi odpowiedziało, iż w ich domach występuje zjawisko przemocy, a u 93% badanych ten problem w rodzinie nie występuje.

7. Kto jest krzywdzony?

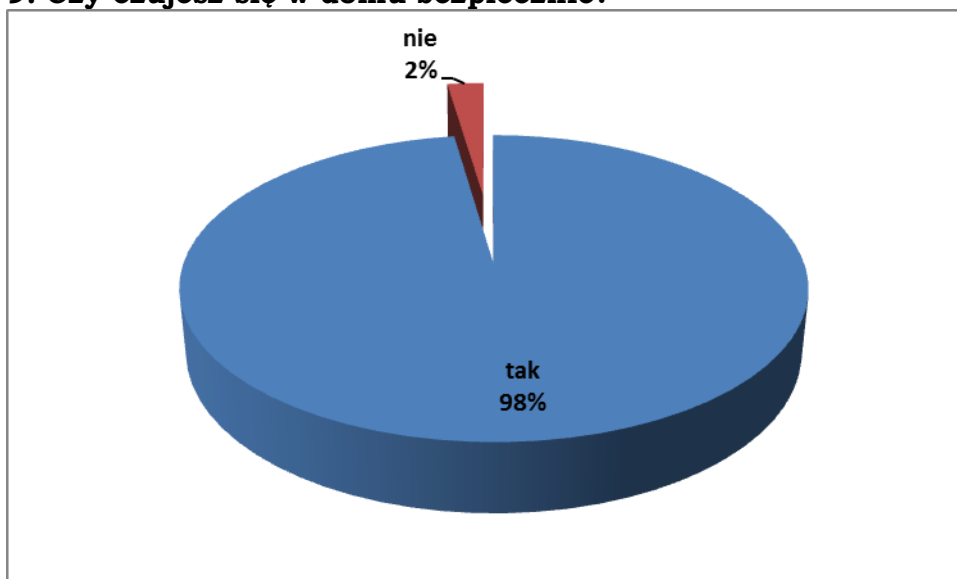
Ankietowani wskazywali najczęściej na siebie, jako na osobę doznającą krzywdy. Na drugim miejscu młodzież wytypowała rodzeństwo oraz mamę jako te osoby, które są krzywdzone. Należy zwrócić uwagę, że żadne z badanych osób nie wskazało ojca jako tę osobę, która jest krzywdzona.

8. Jakiej przemocy doznałeś/aś? (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

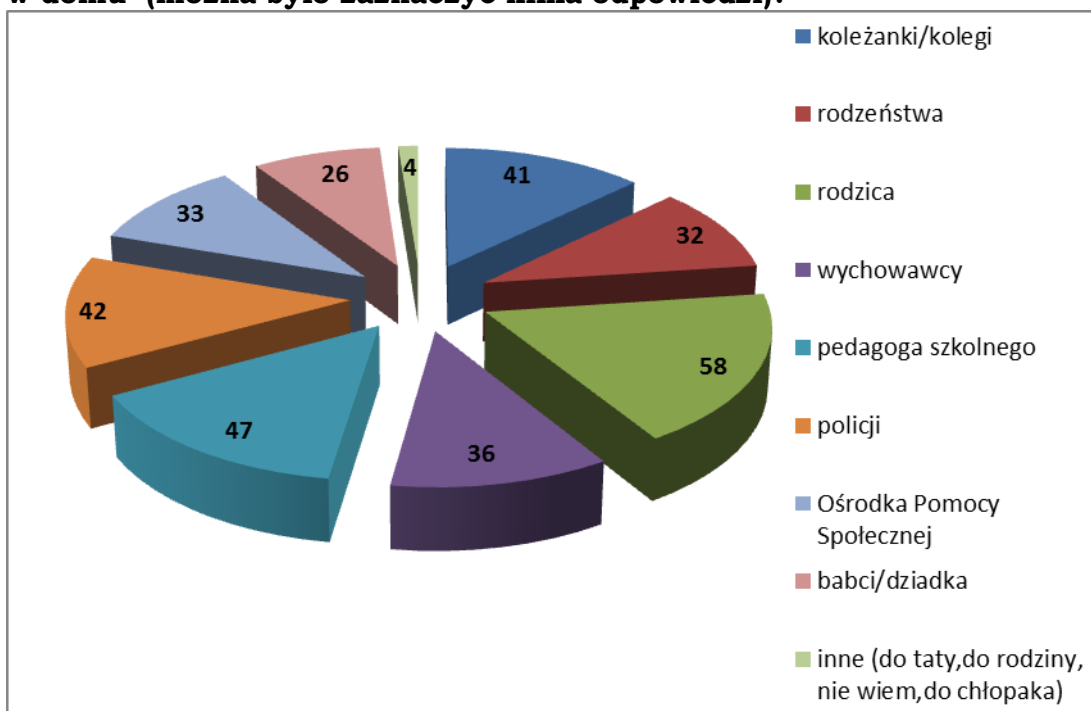
Powyższy wykres wskazuje, iż osoby badane, które doświadczyły przemocy najczęściej wskazywały „wyzwiska” – 35 osób (podobnie jak grupa badanych dzieci w wieku od 14 -16 lat, tam „wyzwiska” wskazało 40 osób), 25 osób zaznaczyło, iż doznało „klapsów”, a 20 osób ze 130 badanych, iż doznało „szarpania”. Wyniki te mogą sugerować, iż młodzież częściej doznaje przemocy psychicznej lub, że łatwiej się do niej przyznać niż do przemocy fizycznej. Młodym ludziom często jest się trudno przyznać, że doświadczają przemocy w rodzinie (różnica pomiędzy pytaniem 6, a pytaniem 8).

9. Czy czujesz się w domu bezpiecznie?

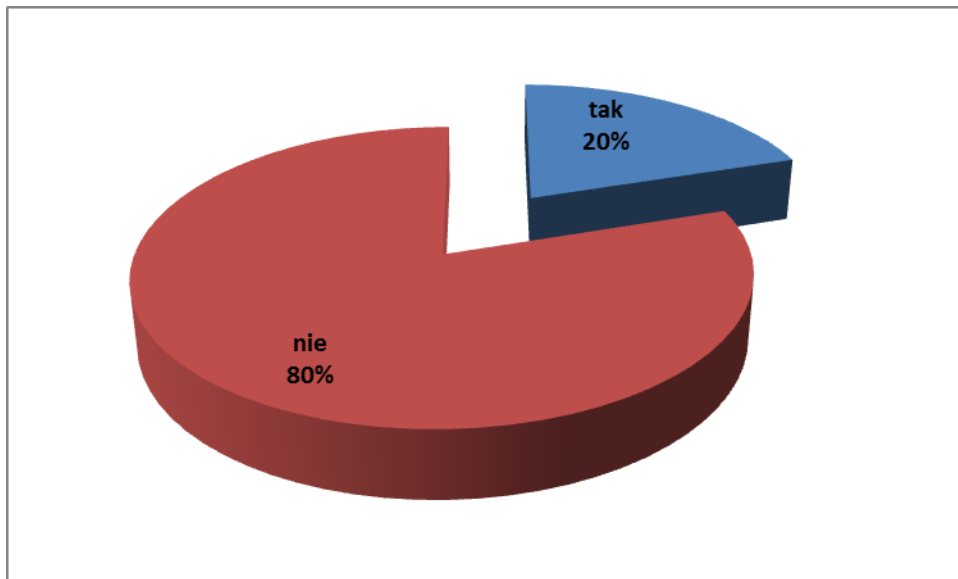
Aż 98% badanych - to jest 127 osób ze 130 badanej młodzieży deklaruje, iż w domu rodzinnym czuje się bezpiecznie.

10. Do kogo mógłbyś/mogłabyś się zwrócić o pomoc, gdy doznasz przemocy w domu (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)?

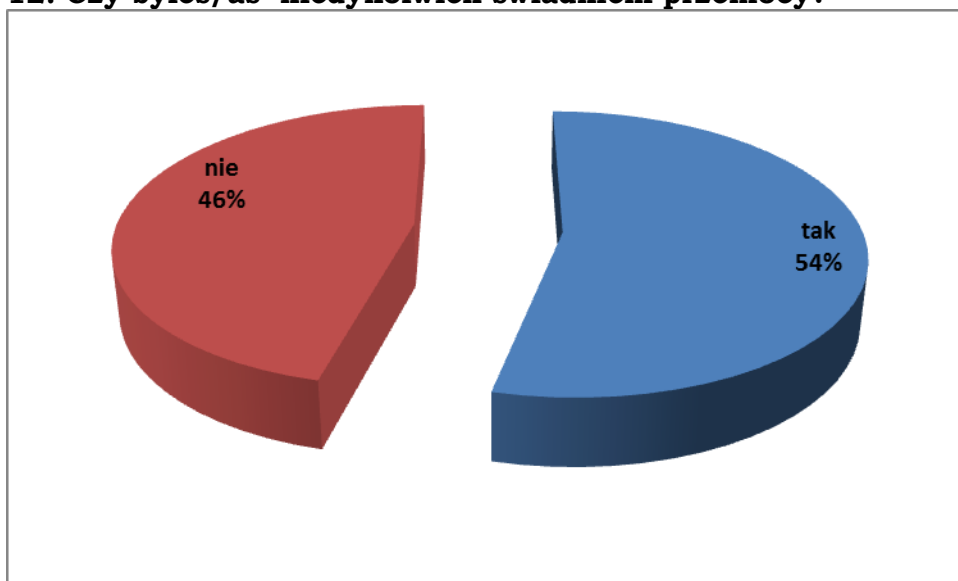
Przedstawiony wykres wskazuje, iż młodzież w wieku 17 – 19 lat doznająca przemocy domowej najczęściej zwraca się po pomoc do jednego z rodziców – to jest 58 osób ze 130 badanych. Kolejnymi osobami, do których najchętniej zwróciliby się o pomoc badani są: pedagog szkolny – 47 osób, policja – 42 osoby, 41 osób zwróciłoby się o pomoc do koleżanki lub kolegi, a 36 osób do wychowawcy. Najrzadziej badani o pomoc zwróciliby się do babci i dziadka – tylko 26 badanych.

11. Czy znasz kogoś ze swoich kolegów lub koleżanek, którzy są ofiarami przemocy w rodzinie/podejrzewasz, że mogą być ofiarami przemocy w rodzinie?

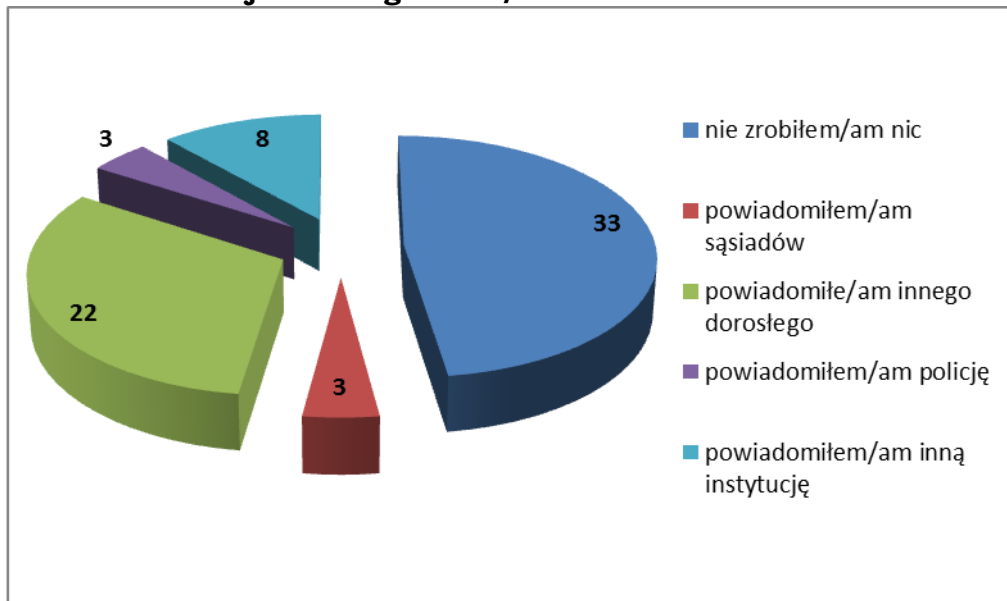
80% osób ankietowanych twierdzi, że nie zna ofiar przemocy, ani nie podejrzewa kto mógłby nią być.

12. Czy byłeś/aś kiedykolwiek świadkiem przemocy?

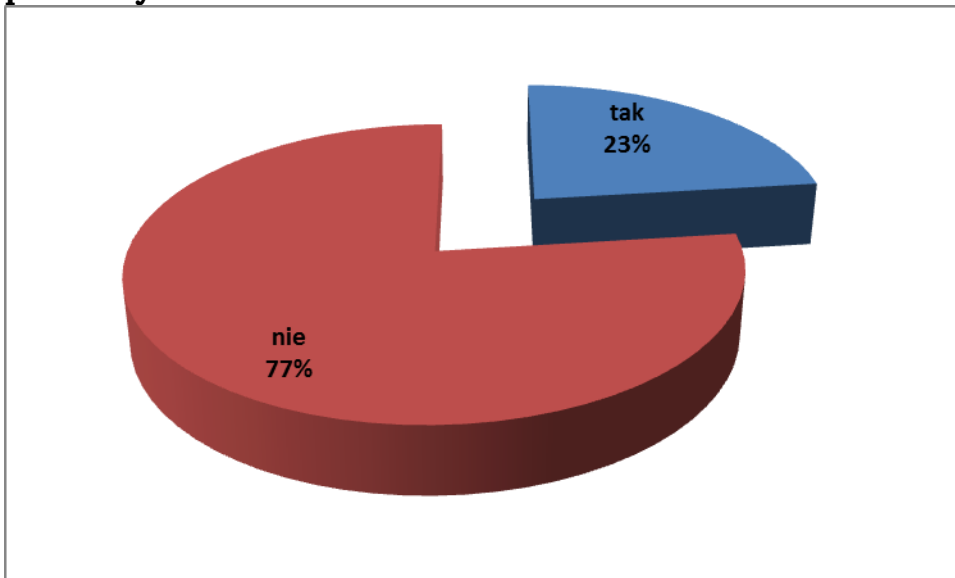
Mimo, iż zdecydowana większość badanej młodzieży tj. 80% twierdzi, że nie zna żadnej ofiary przemocy i nie podejrzewa również kto mógłby nią być, to 54% tej samej młodzieży wskazuje, iż było świadkiem przemocy.

13. Jeśli tak to jak zareagowałeś/aś?

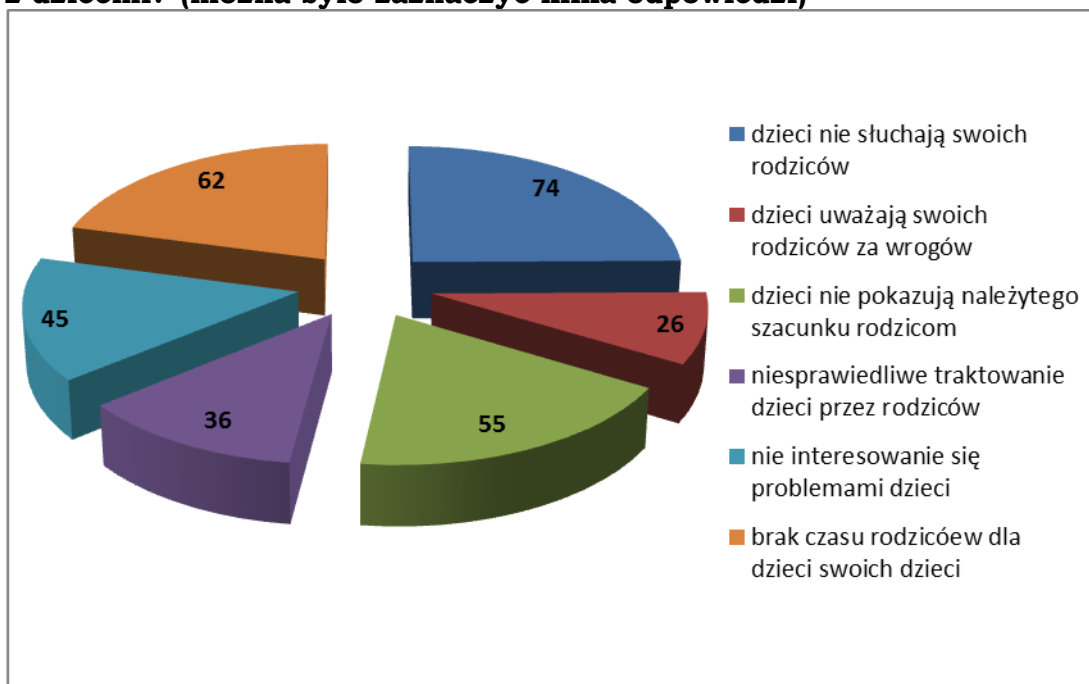
Na pytanie dotyczące reakcji badanego na przemoc wynika, iż 33 osoby spośród 130 badanych prezentuje postawę bierną wobec aktu przemy, czyli nie zrobiłaby nic gdyby była świadkiem przemy. 22 osoby powiadomiłyby osobę dorosłą lub rodzica. Tylko 3 osoby w wieku 17 -19 lat poinformowałyby policję.

14. Czy chciałbyś/chciałabyś uczestniczyć w zajęciach dotyczących tematyki przemy?

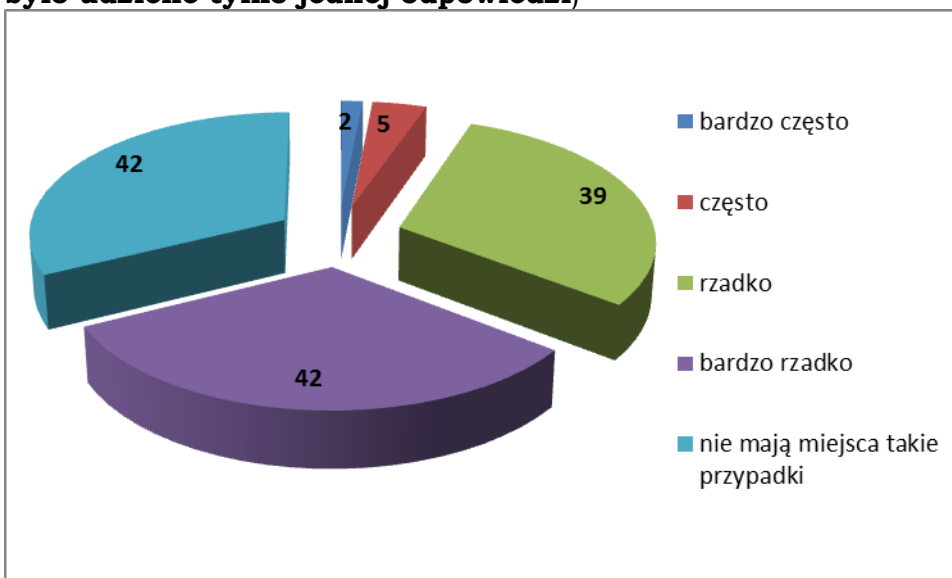
100 osób ze 130 badanych czyli ponad 70% młodzieży nie chciałoby brać udziału w zajęciach dotyczących tematyki przemy. Należy zadać sobie pytanie co jest przyczyną tak małego zainteresowania młodzieży problematyką przemy. Czy jest to obojętność młodych ludzi wobec problemu przemy, czy niechęć poszerzenia wiedzy, a może znieczulica młodzieży wobec ludzkiej krzywdy.

15. Co według Ciebie, stanowi największy problem w relacjach rodziców z dziećmi? (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)

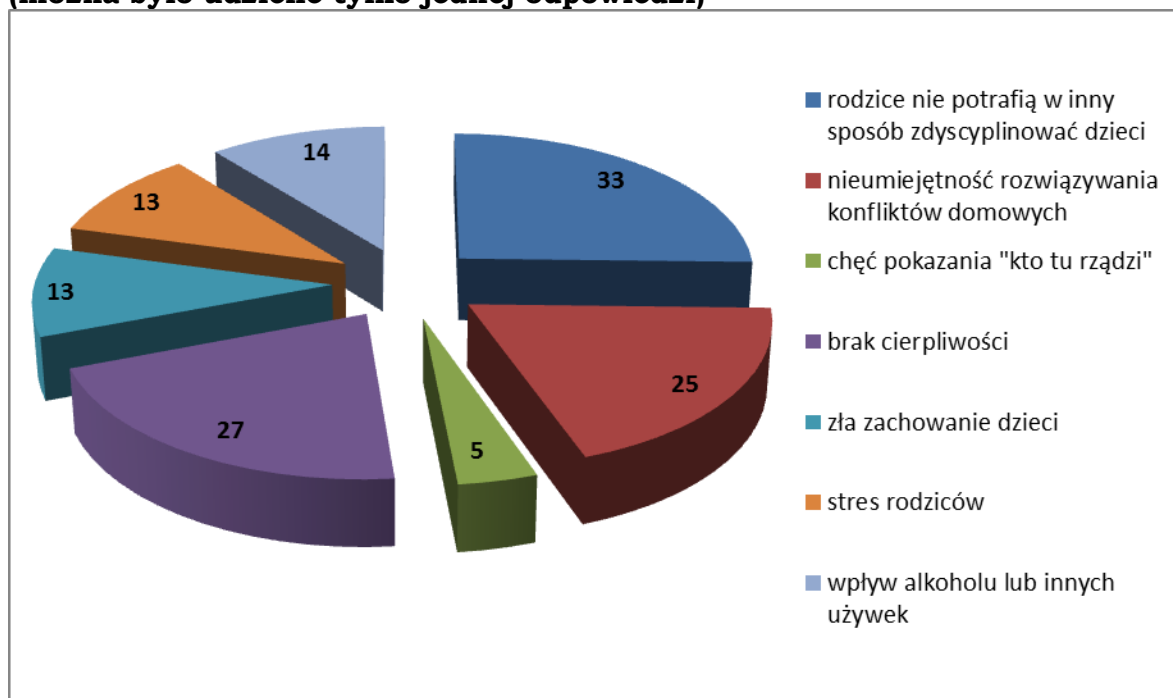
W badanej grupie wiekowej 17-19 lat tak jak i w grupie wiekowej 14 – 16 lat młodzież za największy problem w relacjach rodziców i dzieci wymienia fakt, iż dzieci nie słuchają swoich rodziców – 74 osoby na 130 badanych oraz brak czasu rodziców dla swoich dzieci – 62 osoby.

16. Nie od dziś wiadomo, że wychowanie dzieci jest trudnym zadaniem. Często zdarza się, że rodzice „zmuszeni są” niekiedy „wybuchnąć” i poskromić swoje pocięchy. Jak często takie przypadki mają miejsce w Twojej rodzinie? (można było udzielić tylko jednej odpowiedzi)

42 osoby na 130 twierdzą, że przypadki związane z tzw. wybuchem gniewu u rodziców nie mają miejsca w ich domach lub zdarzają się bardzo rzadko. Tylko 2 osoby podały, że takie sytuacje w ich rodzinach zdarzają się bardzo często.

17. Co według Ciebie powoduje przypadki agresji rodziców wobec dzieci? (można było udzielić tylko jednej odpowiedzi)

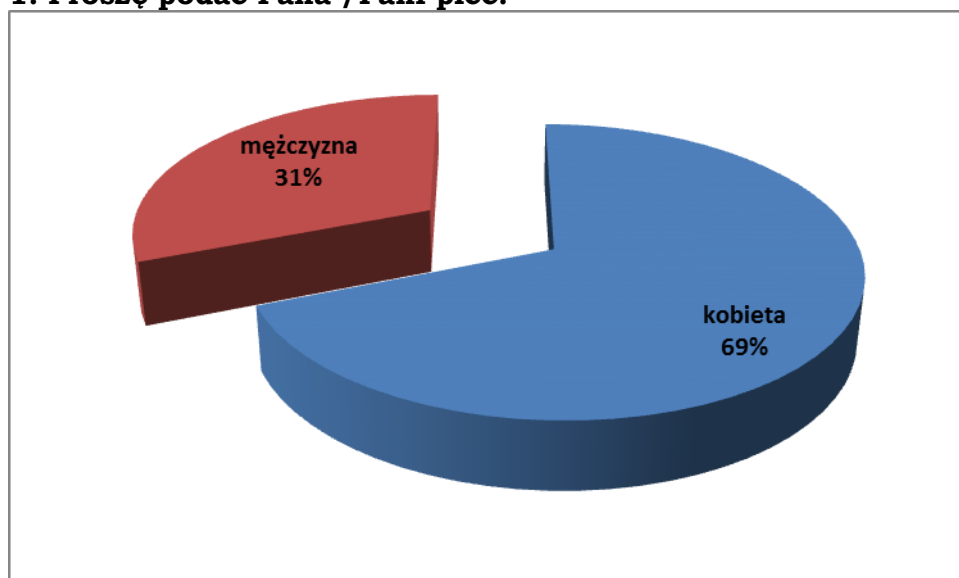

33 osoby z pośród badanej młodzieży, uważa, iż za przypadki agresji rodziców odpowiada brak znajomości metod wychowawczych, czyli rodzice nie potrafią w inny sposób zdyscyplinować swoich dzieci. 27 młodych ludzi uważa, iż powodem agresji rodziców wobec dzieci jest także brak cierpliwości rodziców. Dla 25 badanych powodem agresji rodziców może być także nieumiejętność rozwiązywania konfliktów domowych.

W kategorii wiekowej **od 18 do 75 lat wzięło udział 100 mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie**. Wszystkie ankiety zostały prawidłowo wypełnione.

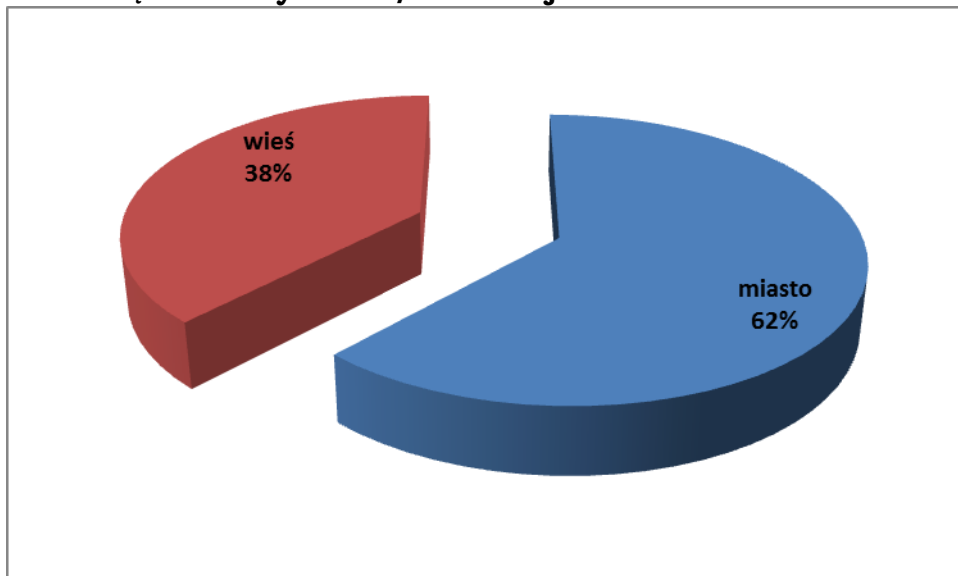
Analizie zostało poddanych 100 ankiet.

1. Proszę podać Pana /Pani płeć:

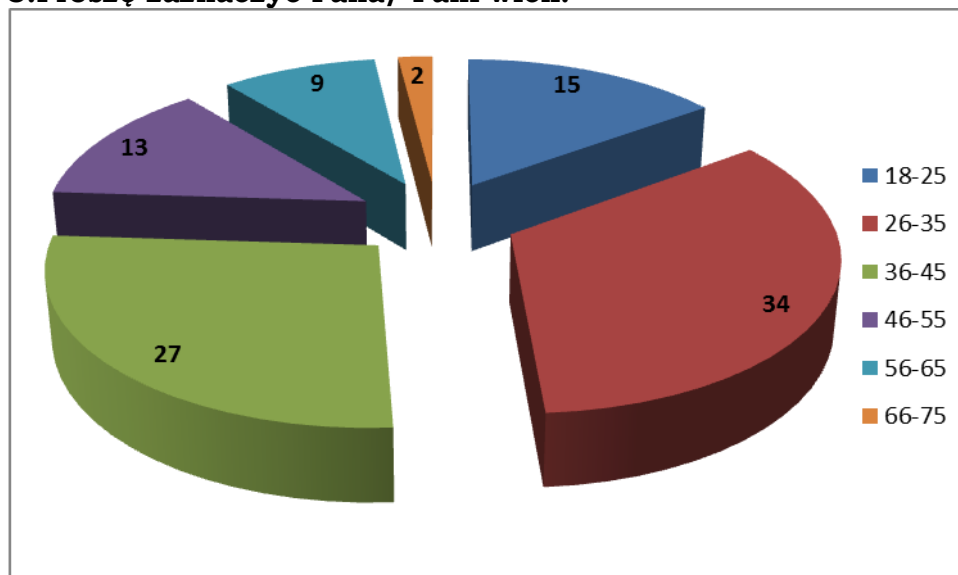
Wśród osób poddanych badaniu przewagę stanowiły kobiety – 69%.

2. Proszę zaznaczyć Pana/Pani miejsce zamieszkania:

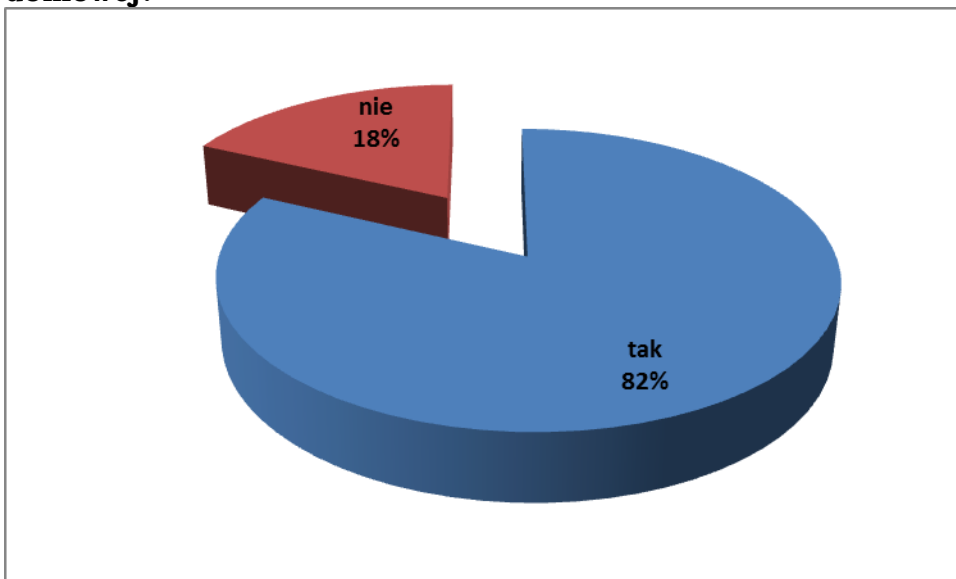
Wśród ankietowanych biorących udział w badaniu przeważały osoby z miasta – 62%.

3. Proszę zaznaczyć Pana/ Pani wiek:

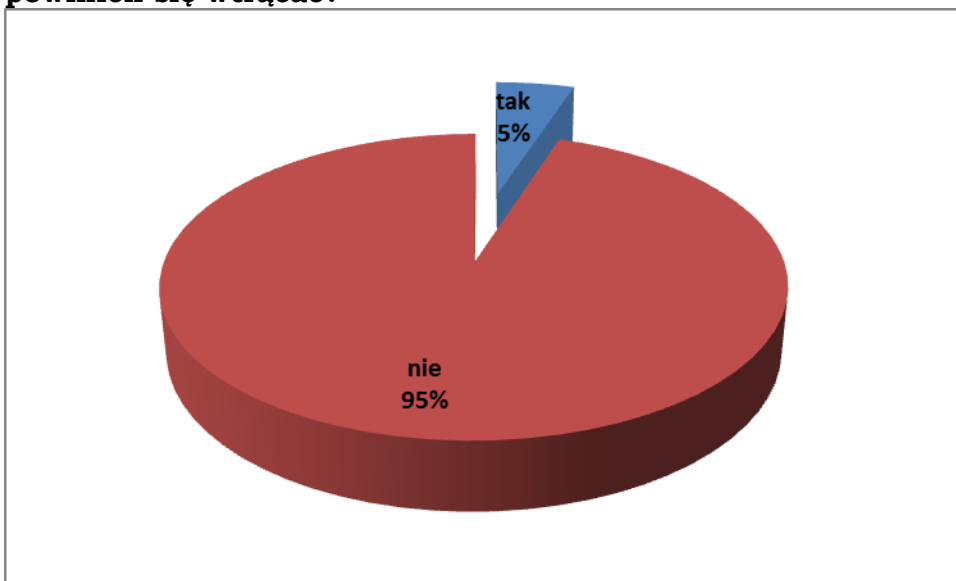
Największą liczbę badanych stanowiły osoby w wieku od 26-35 lat – 34 osoby. Drugą grupą były osoby w wieku 36-45 lat tj. 27 osób. Najmniejszą grupę stanowiły osoby w wieku 66-75 lat.

4. Czy Pana/Pani zdaniem w naszej gminie występuje zjawisko przemocy domowej?

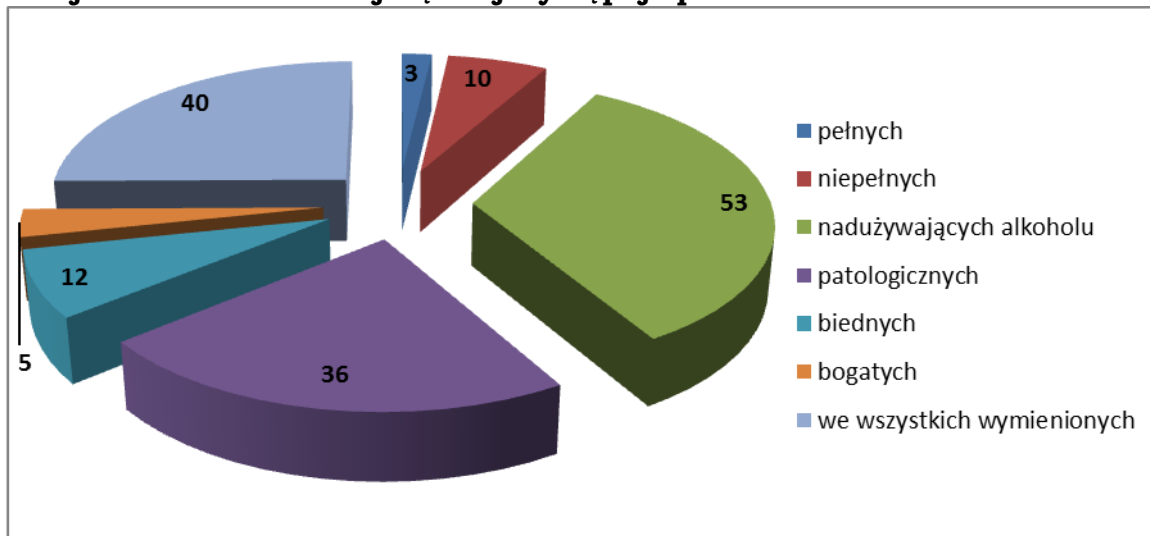
82% ankietowanych uważa, że w naszej gminie występuje zjawisko przemocy domowej.

5. Czy Pana/Pani zdaniem przemoc w rodzinie to sprawa prywatna, nikt nie powinien się wtrącać?

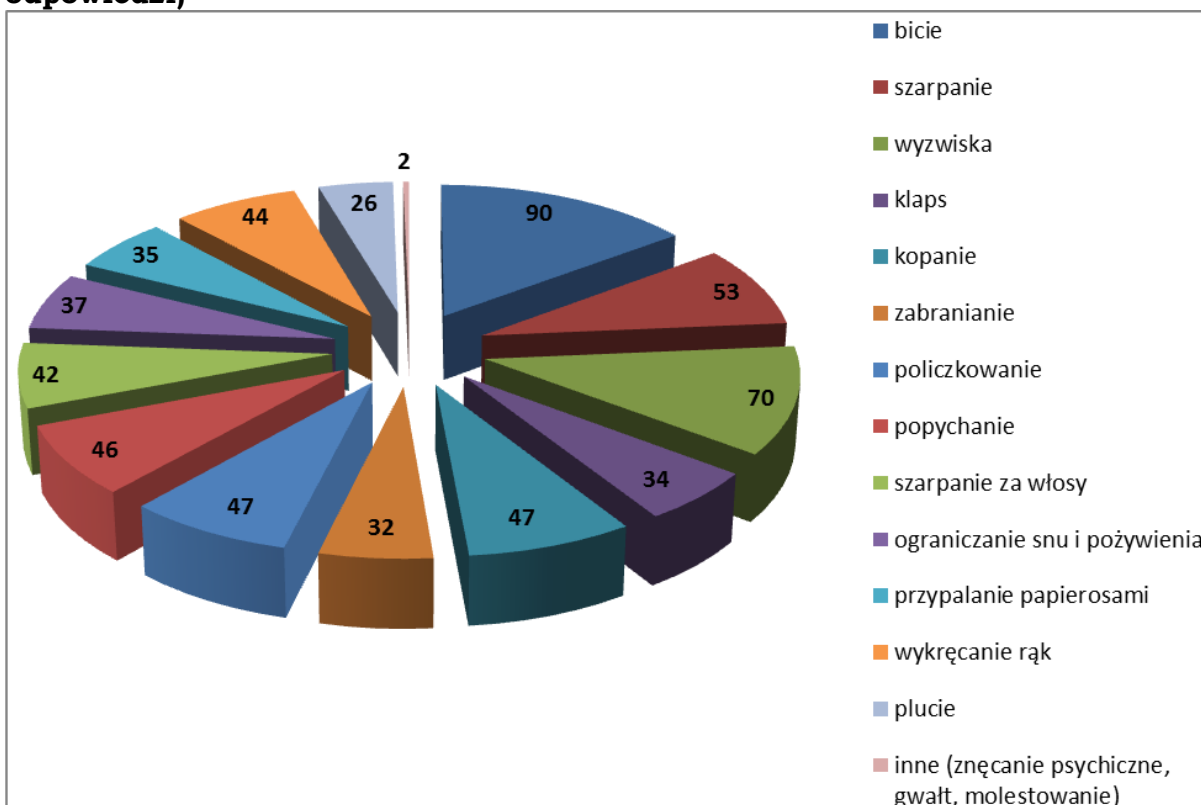
Zdecydowana większość spośród osób poddanych badaniu ankietowemu uważa, że zjawisko przemocy nie powinno być sprawą prywatną i należy je nagłośnić. Tylko 5% osób badanych uważa, że przemoc jest sprawą prywatną każdego człowieka i nikt nie powinien się wtrącać do cudzego życia.

6. W jakich rodzinach najczęściej występuje przemoc?

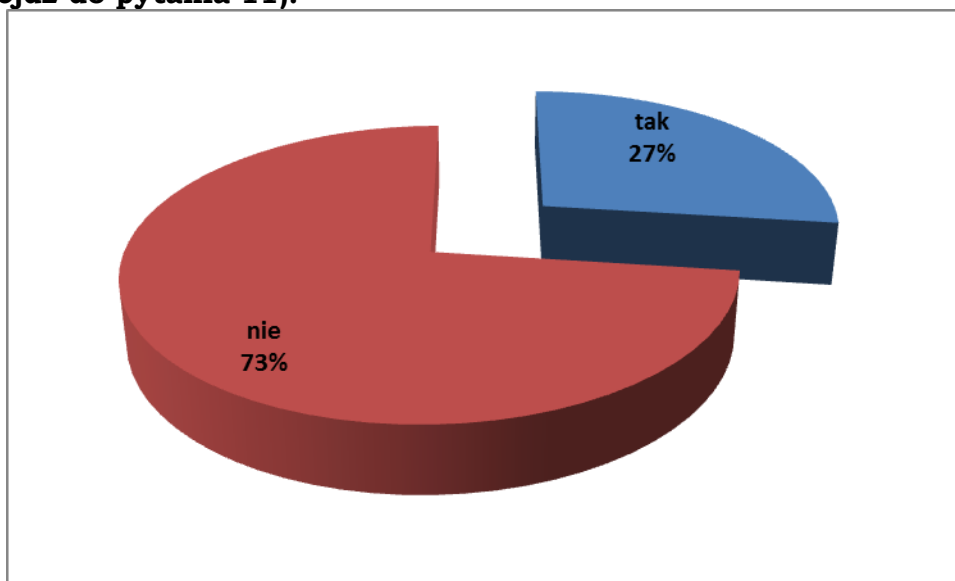
Ponad połowa badanych, bo 53% odpowiedziała, że przemoc najczęściej występuje wśród osób nadużywających alkoholu, a 43% ankietowanych uważa, iż przemoc występuje we wszystkich wymienionych typach rodzin. Tylko 5% osób w wieku 18 -75 lat uważa, że zjawisko przemocy dotyka bogate rodziny.

7. Jakie Pan/Pani zna formy przemocy? (można było zaznaczyć kilka odpowiedzi)

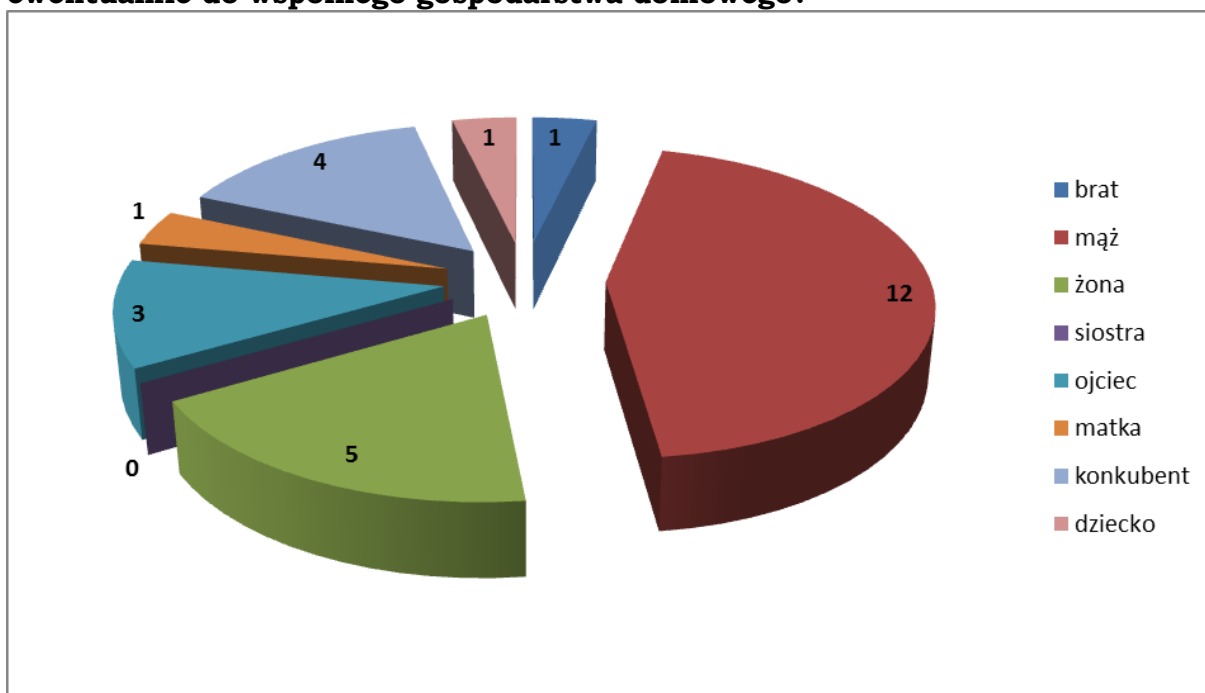
Na pytanie dotyczące znajomości form przemocy 90 uczestników spośród 100 badanych wskazało bicie jako przemoc fizyczną. Na drugim miejscu wskazano wyzwiska – psychiczna forma przemocy – 70 osób. Ponad połowa uczestników – 53% wskazało szarpanie jako formę przemocy. Pozostałe formy przemocy takie jak: kopanie, policzkowanie, popychanie, wykręcanie rąk, ograniczenie snu i pożywienia, przypalanie papierosami, klaps i zabranianie zdobyły podobną liczbę głosów. Osoby badane w wieku 18-75 lat jako formę przemocy najrzadziej wskazywały plucie – 26 osoby na 100 badanych. Tylko 2 osoby spośród badanych wskazało dodatkowo gwałt i molestowanie jako formę przemocy seksualnej.

8. Czy w Pana/Pani domu występuje przemoc? (jeżeli zaznaczysz odpowiedź NIE przejdź do pytania 11).

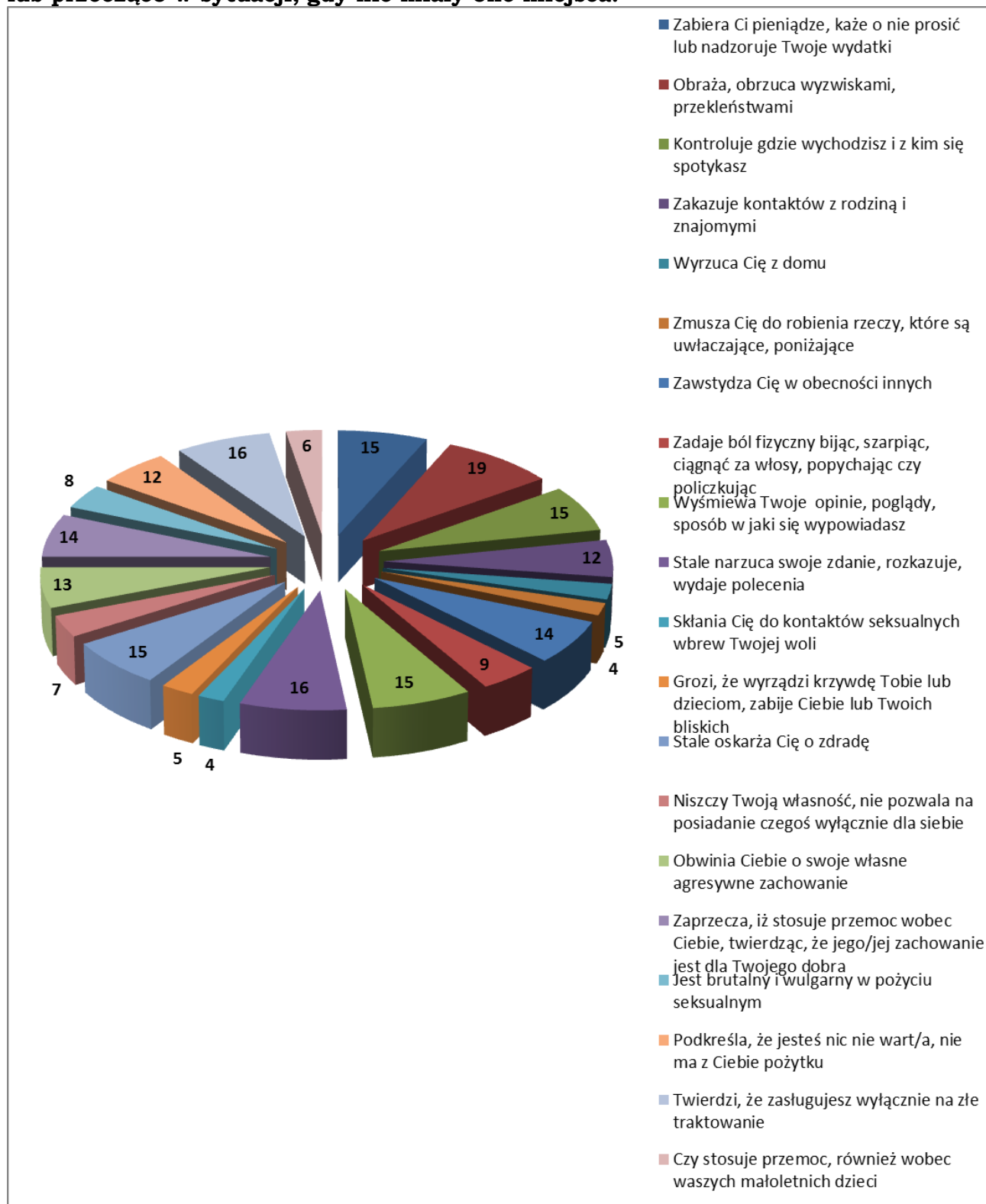
27% badanych osób odpowiedziało twierdząco na pytanie o występowanie w ich domu przemocy.

9. Czy sprawcą przemocy jest osoba należąca do Pana/Pani rodziny, ewentualnie do wspólnego gospodarstwa domowego?

12 osób spośród 100 badanych wskazywało, iż sprawcą przemocy należącym do rodziny jest mąż. 5 osób wskazało żonę jako sprawcę przemocy, a 4 osoby konkubenta. Następnie został wymieniony ojciec – 3 głosy oraz matka, dziecko i brat – po 1 głosie. Żadna z badanych osób nie wskazała siostry jako sprawcy przemocy.

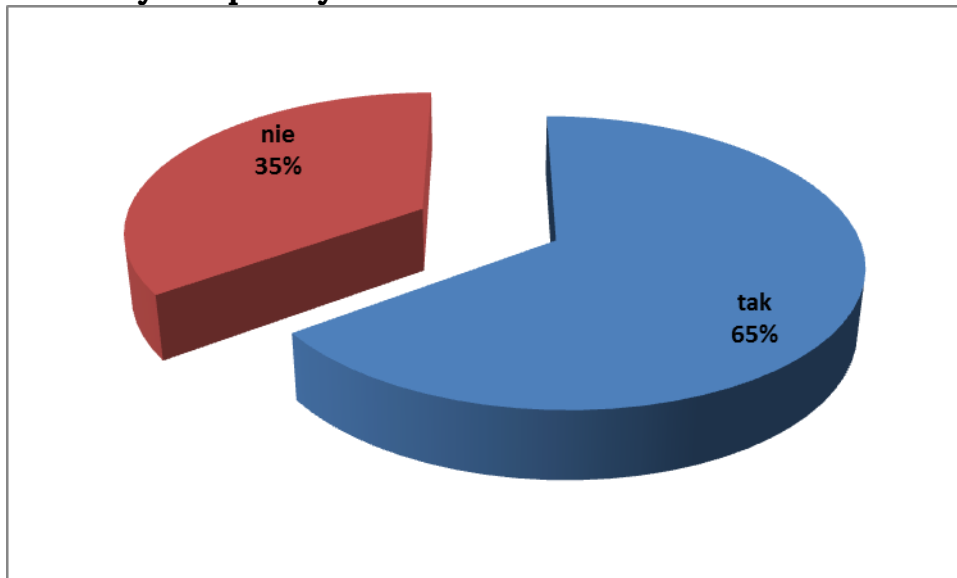
10. Poniżej wymieniono różne formy przemocy, jakie mogą mieć miejsce w rodzinie. Proszę odpowiedzieć twierdząco, jeżeli doświadczyłeś/aś przemocy lub przecząco w sytuacji, gdy nie miały one miejsca.

Kiedy zapytano badanych w grupie wiekowej 18-75 jakie formy przemocy mogą mieć miejsce w ich rodzinie, najwięcej osób, bo 19 wskazywało, iż ktoś bliski ich obraża, obrzuca wyzwiskami i przekleństwami. 16 osób wskazało, że ich bliski stale narzucał swoje zdanie, rozkazywał i wydawał polecenia. Tyle samo osób (16) wskazuje, że sprawca przemocy w ich domu twierdzi, iż zasługują wyłącznie na złe traktowanie. 15 osób uważa, że sprawca przemocy je kontroluje gdzie wychodzą i z kim się spotykają. Tyle samo osób uważa, że

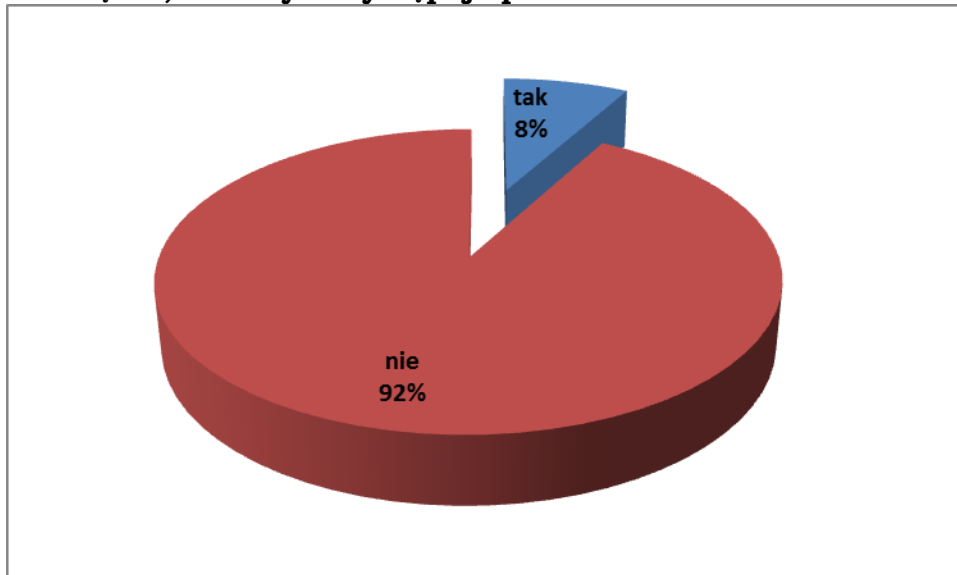
sprawca wyśmiewa ich opinie, poglądy, sposób w jaki się wypowiadają i oskarża ich o zdradę. Powyższe wyniki mogą sugerować to, że badani najczęściej doświadczali przemocy psychicznej.

11. Czy Pana/Pani zdaniem, gdyby ofiara przemocy naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy?

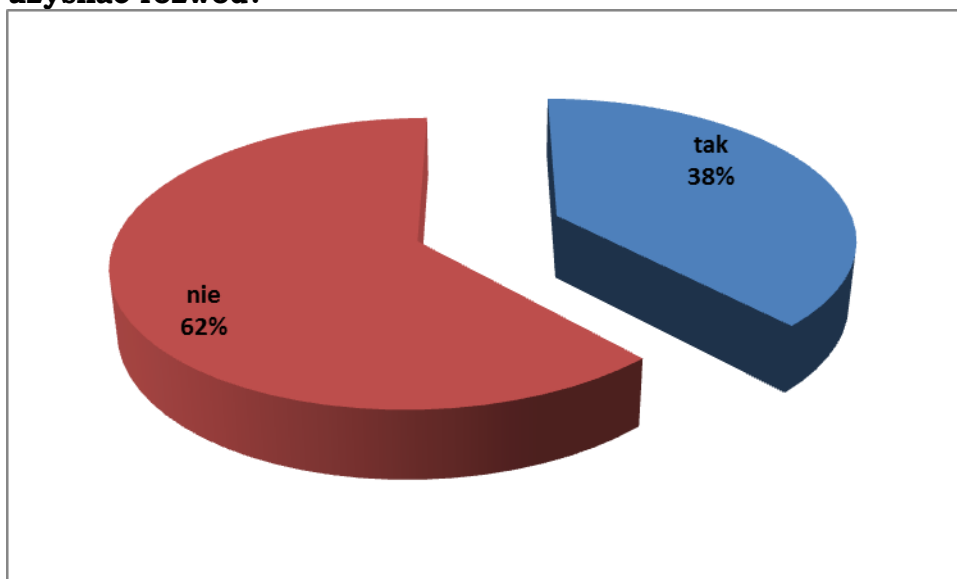
Zdecydowana większość spośród badanych osób jest zdania, że gdyby ofiara przemocy naprawdę cierpiała to odeszłaby od sprawcy przemocy.

12. Czy Pana/Pani zdaniem dla dobra dzieci kobieta powinna zostać w związku, w którym występuje przemoc?

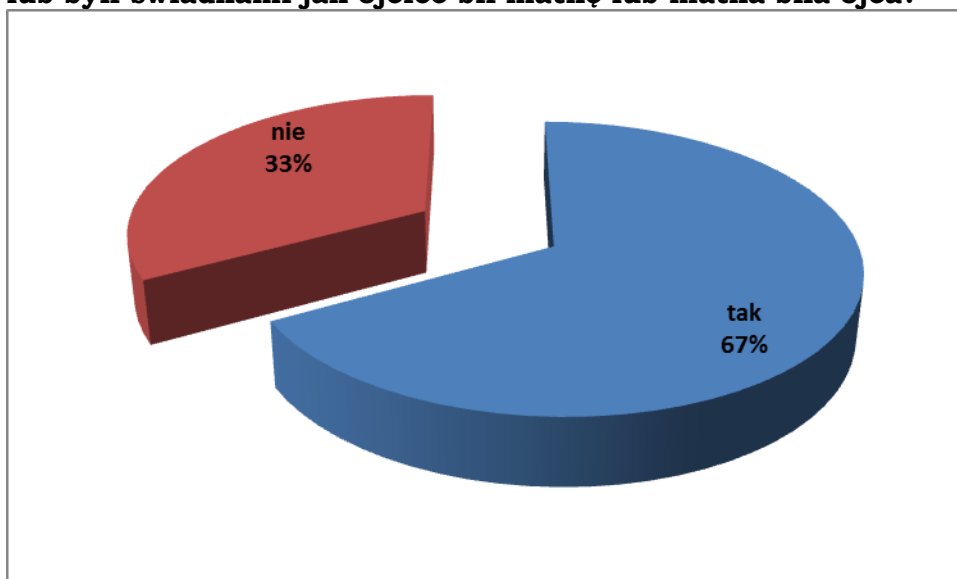
Aż 92% badanej grupy uważa, iż dla dobra dzieci kobieta nie powinna pozostawać w związku ze sprawcą przemocy.

13. Czy Pana/Pani zdaniem kobiety fałszywie oskarżają o przemoc, aby uzyskać rozwód?

38% ankietowanych uważa, że kobiety fałszywie oskarżają mężów o przemoc, aby uzyskać rozwód. Jednak większość osób uważa, iż takie zachowanie kobiet nie występuje.

14. Czy Pana/Pani zdaniem sprawcy przemocy sami jako dzieci byli ofiarami lub byli świadkami jak ojciec bił matkę lub matka biła ojca?

Większość osób badanych – 67% uważa, że sprawcy przemocy sami jako dzieci byli ofiarami lub świadkami przemocy.

Wyniki badań obrazują, jak różny jest poziom wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie w poszczególnych grupach wiekowych. Po przeanalizowaniu wypełnionych ankiet można wysunąć wnioski, iż w badania najbardziej zaangażowały się dzieci z najmłodszej grupy wiekowej 9 – 13 lat, gdzie na 365 ankiet prawidłowo wypełniono 332, co stanowi 90,96% ogółu oraz osoby dorosłe (100% prawidłowych ankiet). W grupie wiekowej 14-16 lat na 336 ankiet prawidłowo wypełniono 195, co stanowi 58,04% ogółu. Najmniej korzystanie

sytuacja wygląda wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych (przedział wiekowy 17-19 lat), gdzie tylko 130 ankiet na 311 można było poddać analizie, co stanowi zaledwie 41,80% ogółu w tej grupie wiekowej. Liczba nieprawidłowo uzupełnionych arkuszy ankietowych, charakter udzielanych w nich odpowiedzi (np. przemoc to komunizm) świadczy o tym, iż młodzież bardzo lekceważąco podchodzi do kwestii zjawiska przemocy, być może nie jest świadoma jego skali lub też jest ono tak silnie zakorzenione w ich życiu codziennym, że przestali je w ogóle zauważać.

Pomimo ogólnej dostępności ankiety dotyczącej zjawiska przemocy (formularze dostępne w siedzibie tut. Ośrodka, jak i na stronie internetowej) oraz zachęty pracowników tut. Ośrodka do wyrażenia swojej opinii, zainteresowanie mieszkańców było wręcz znikome. Należy zwrócić tutaj uwagę, iż ankietowane dzieci i młodzież bagatelizują problem przemocy i nie jest do końca jasne, czy wynika to z braku świadomości czy celowego zatajania problemu.

W ostatnich latach zaobserwować można niepokojące nasilanie się zjawiska przemocy wśród młodzieży, zwłaszcza w szkołach gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. W miejscach wspólnego przebywania młodych ludzi dochodzi do eskalacji napięć, które nierzadko znajdują ujście w formie przemocy fizycznej, agresji słownej i cyberprzemocy. Następuje także wzrost dostępności i stopnia korzystania z różnego rodzaju środków odurzających w postaci narkotyków i alkoholu, co nierzadko skutkuje niekontrolowanymi i agresywnymi zachowaniami, zarówno wobec rówieśników, jak też rodziców i nauczycieli.

Jak wynika z badań społecznych, statystyk policyjnych, doniesień mediów, a przede wszystkim z codziennych obserwacji nauczycieli i rodziców - zachowania nacechowane agresją dotyczą coraz większej liczby uczniów. Godny zastanowienia jest fakt, że z roku na rok obniża się średnia wieku zarówno ofiar jak i sprawców przemocy rówieśniczej.

Obserwując współczesną młodzież stwierdzić można, iż nie wykazuje żadnego zainteresowania, tym bardziej zaangażowania, w jakże istotny, dotyczący wszystkich problem przemocy.

W świetle badań ogólnokrajowych, wyniki przeprowadzonych przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim badań ankietowych wskazują na konieczność podjęcia działań pozwalających na dogłębne zbadanie problematyki przemocy oraz inicjatyw pozwalających na podniesienie świadomości dzieci i młodzieży na temat zagrożeń wynikających z bagatelizowanego przez nich problemu agresji i szeroko pojętej przemocy. Istotne jest budowanie pozytywnego klimatu społecznego, który daje młodym ludziom możliwość rozwijania kompetencji

społecznych takich jak asertywność, poczucie własnej wartości, umiejętności podejmowania odpowiedzialnych decyzji dotyczących własnego zdrowia. Należy podejmować działania wspierające stwarzanie atmosfery zaufania i bezpieczeństwa w domu i w szkole.

V. CELE, DZIAŁANIA, SPOSOBY REALIZACJI, WSKAŹNIKI

Głównym celem programu jest przeciwdziałanie zjawisku przemocy w rodzinie w Gminie Sępólno Krajeńskie poprzez tworzenie profesjonalnego i jednolitego systemu wsparcia dla osób zagrożonych bądź uwikłanych w zjawisko przemocy w rodzinie

Celami szczegółowymi programu zgodnie z założeniami Krajowego Programu

Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie są:

1. **Rozwijanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy.**
2. **Zwiększenie pomocy i ochrony wobec osób doznających przemocy w rodzinie.**
3. **Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób, które są podejrzane o stosowanie przemocy w rodzinie.**
4. **Rozszerzenie kompetencji osób zaangażowanych w działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.**

Każdemu z powyższych celów szczegółowych przypisano działania, które zostały zaplanowane w sposób uwzględniający możliwości organizacyjno-finansowe Gminy Sępólno Krajeńskie.

Cele szczegółowe, działania, sposoby realizacji, wskaźniki

<u>Cel szczegółowy nr 1: Rozwijanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy</u>				
Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
1. Diagnostowanie zjawiska przemocy w rodzinie na obszarze gminy Sępólno Krajeńskie	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim	1. Opracowanie narzędzi badawczych (ankiety i inne), przeprowadzenie badań, opracowanie i analiza ich wyników. Uzyskanie danych z Komendy Powiatowej Policji w Sępólnie Krajeńskim,	2019	Liczba opracowanych diagnoz (jedna diagnoza)

		Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim i innych w zależności od potrzeby do rzetelnej analizy uzyskanych wyników badań.		
2. Podniesienie poziomu wiedzy na temat zjawiska przemocy w rodzinie, zmiana mentalności i uwrażliwienie mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie na problematykę przemocy	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Punkt Interwencji Kryzysowej w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Przygotowanie i rozpowszechnienie ulotek, broszur i plakatów w szczególności w: przedszkolach i szkołach na terenie gminy Sępólno Krajeńskie, Urzędzie Miejskim, placówkach ochrony zdrowia, kościele parafialnym, świetlicach wiejskich, obiektach kulturowych i sportowych na terenie gminy Sępólno Krajeńskie</p> <p>2. Współpraca pomiędzy kościołami i związkami wyznaniowymi na terenie gminy, w celu wprowadzenia elementów edukacji na temat przemocy w rodzinie w ramach działania poradni prowadzonych przez te instytucje lub programów nauk przedmażeńskich</p> <p>3. Współpraca z Uniwersytetem Trzeciego Wieku działającym w Sępólnie Krajeńskim oraz Stowarzyszeniem „Duże Różowe Słońce” w Sępólnie Krajeńskim w zakresie edukowania osób starszych na temat zjawiska przemocy w rodzinie oraz przysługujących praw osobom starszym oraz informowanie o możliwości uzyskania pomocy i wsparcia</p>	Od 2017 – praca ciągła	<p>Liczba rozpowszechnionych ulotek, broszur i plakatów łącznie 500 sztuk</p> <p>Liczba spotkań- 1 spotkanie w kwartale</p> <p>Liczba spotkań, 1 spotkanie w roku</p>

		<p>4. Współpraca z Warsztatami Terapii Zajęciowej w Sępólnie Krajeńskim w zakresie edukowania osób niepełnosprawnych i ich rodzin na temat zjawiska przemocy wobec osób niepełnosprawnych i przysługujących im praw oraz informowanie o możliwości uzyskania pomocy i wsparcia</p> <p>5. Zamieszczanie ogłoszeń w prasie lokalnej</p> <p>6. Organizacja debat, festynów integracyjno-edukacyjno-profilaktycznych dla mieszkańców gminy Sępólno Krajeńskie</p> <p>7. Działalność Punktu Interwencji Kryzysowej w Sępólnie Krajeńskim w zakresie konsultacji i wsparcia dla mieszkańców Gminy Sępólno Krajeńskie w szczególności w sprawach: związanych z uzależnieniami, problemami wychowawczymi z dziećmi, trudnościami życia codziennego, kryzysami małżeńskimi.</p>		<p>Liczba spotkań, 1 spotkanie w roku</p> <p>Liczba ogłoszeń w prasie lokalnej (min. 2 ogłosz. w każdym roku)</p> <p>Liczba zorganizowanych debat, festynów, Liczba uczestników debat, festynów</p> <p>Liczba udzielonych porad w PIK (łącznie 500 porad udzielonych przez specjalistów w PIK)</p>
<p>3. Prowadzenie działań edukacyjnych dla dzieci i młodzieży z zakresu radzenia sobie ze stresem i agresją, rozwiązywania konfliktów bez użycia przemocy</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Organizacja pogadarek, warsztatów oraz spektakli profilaktycznych (przedstawione zagadnienia w spektaklach oparte będą na własnym postrzeganiu i rozumieniu zjawiska przemocy przez młodych ludzi).</p>	<p>2017-2020</p>	<p>Liczba pogadarek, warsztatów, spektakli zgodnie z corocznym harmonogramem i zgłaszanymi potrzebami. Planuje się objąć działaniami 200 dzieci i młodzieży rocznie</p>

	Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim' Placówki oświatowe na terenie Gminy Sępólno Krajeńskie	2. Uczestnictwo przedstawicieli zajmujących się problematyką przeciwdziałania przemyocy (w dniach otwartych oraz wywiadówkach w szkołach) 3. Realizacja godzin wychowawczych z pracownikiem socjalnym, psychologiem, socjoterapeutą, terapeutą ds. uzależnień.	2017-2020 2017-2020	Liczba spotkań Liczba godzin wychowawczych, w których uczestniczyli specjaliści – zgodnie z potrzebami. Planuje się objąć działaniami 200 dzieci i młodzieży rocznie
4.Prowadzenie edukacji w celu wzmocnienia kompetencji wychowawczych rodziców	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim	1.Szeroko rozumiana praca socjalna. 2.Udzielanie indywidualnych konsultacji i porad.	2017-2020	Liczba udzielonych konsultacji, porad

**Cel szczegółowy nr 2: Zwiększenie pomocy i ochrony wobec osób doznających przemyocy
w rodzinie**

Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
1.Udzielanie pomocy i wsparcia dla osób doznających przemyocy w rodzinie	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim	1.Podejowanie interwencji w rodzinie dotkniętej przemocą – procedura „Niebieska Karta”.	2017-2020	Liczba interwencji Liczba Niebieskich Kart Liczba osób, którym udzielono pomocy
	Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim	2.Udzielanie informacji na temat istniejących form pomocy.	2017-2020	Liczba osób, którym udzielono informacji
	Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy	3.Zapewnienie bezpieczeństwa osobom dotkniętym przemocą w rodzinie w formie	2017-2020	Liczba osób doznających przemocy w rodzinie, które

	w Rodzinie w Tucholi i Jasicach	zapewnienia miejsc w całodobowych ośrodkach wsparcia oraz pomoc prawna w działaniach separujących ofiarę od sprawców przemocy 4. Zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom w związku z przemocą w rodzinie z uwagi na zagrożenie życia i zdrowia – art. 12 a ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie	2017-2020	zostały umieszczone w ośrodku Liczba dzieci, które zostały odebrane z rodziny i umieszczone u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej
2.Wspieranie i rozwijanie podmiotów, które udzielają pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie	Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim, Grupy robocze	1.Dalsza działalność Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie.	2017-2020	Liczba spotkań członków Zespołu Interdyscyplinarnego, Liczba spotkań grup roboczych Liczba zakończonych procedur w ramach „Niebieskiej Karty” w związku z : 1. ustaniem przemocy w rodzinie i uzasadnionym przypuszczeniem o zaprzestaniu dalszego stosowania przemocy w rodzinie oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy 2.rozstrzygnięciem o braku zasadności podejmowania działań.

<p>3. Wizyty pracowników socjalnych i dzielnicowych w ramach monitoringu rodzin, gdzie występuje przemoc</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Systematyczne wizyty w godzinach pracy Ośrodka oraz wizyty popołudniowo-wieczorne pracowników socjalnych i dzielnicowych w rodzinach, gdzie występuje przemoc i wszczęto procedurę „Niebieskiej Karty”</p>	<p>2017-2020</p>	<p>Liczba wizyt w środowiskach (minimum 1 raz w miesiącu)</p>
<p>4. Upowszechnianie informacji w zakresie możliwości i form uzyskania pomocy dla osób doznających przemocy w rodzinie</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim</p>	<p>1. Ogłoszenia w prasie lokalnej dot. form uzyskania m.in. pomocy prawnej, psychologicznej, socjalnej, terapeutycznej, rodzinnej.</p> <p>2. Opracowanie i zamieszczenie informacji na stronie internetowej Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim i Gminy Sępólno Krajeńskie</p>		<p>Liczba ogłoszeń w prasie lokalnej (min. 2 ogłoszenia w każdym roku trwania programu)</p> <p>Liczba opracowanych i udostępnionych materiałów informacyjnych zgodnie z potrzebami</p>

Cel szczegółowy nr 3: Zwieszenie skuteczności działań interwencyjnych wobec osób, które są podejrzane o stosowanie przemocy w rodzinie

Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
<p>1. Oddziaływanie psychologiczne i terapeutyczne na osoby stosujące przemoc</p>	<p>Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim</p> <p>Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Sępólnie Krajeńskim z siedzibą w Więcborku</p>	<p>1. Stosowanie procedury „Niebieska Karta”</p> <p>2. Kierowanie osób do programu korekcyjno-edukacyjnego</p> <p>3. Informowanie o konsekwencjach stosowania przemocy.</p>	<p>2017-2020</p>	<p>Liczba wszczętych procedur „Niebieska Karta”</p> <p>Liczba osób skierowanych do udziału w programie korekcyjno-edukacyjnym</p> <p>Liczba osób, które zgłoszono na leczenie odwykowe</p> <p>Liczba osób, którym udzielono informacji</p>

	Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim	4. Zgłaszanie osób stosujących przemoc i nadużywających alkoholu na leczenie odwykowe. 5. Kierowanie osób podejrzanych o stosowanie przemocy w rodzinie do Punktu Interwencji Kryzysowej w Sępólnie Krajeńskim		Liczba spraw skierowanych do sądu o zastosowanie obowiązku leczenia odwykowego Liczba osób, które skorzystały ze wsparcia ofertowego w Punkcie Interwencji Kryzysowej
2. Rozpowszechnianie informacji na temat konsekwencjach stosowania przemocy	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim	1. Opracowanie i zamieszczenie informacji na stronie internetowej Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim i Gminy Sępólno Krajeńskie	2017-2020	Liczba opracowanych i udostępnionych materiałów informacyjnych

Cel szczegółowy nr 4: Rozszerzenie kompetencji osób zaangażowanych w działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Działania	Odpowiedzialny za realizację działania/ współorganizator	Sposoby realizacji	Harmonogram realizacji	Wskaźniki realizacji
1. Organizacja profesjonalnych szkoleń, podnoszenie wiedzy z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla osób na co dzień zajmujących się tą problematyką, w szczególności (nauczycieli, pedagogów szkolnych, funkcjonariuszy policji, pracowników)	Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim	1. Organizacja szkoleń i konferencji 2. Uczestnictwo w szkoleniach i konferencjach	2017-2020 (raz do roku szkolenie lub konferencja) 2017-2020	Liczba przeszkolonych osób Liczba osób, które będą uczestniczyły w szkoleniach i konferencjach

socjalnych, ochrony zdrowia, kuratorów sądowych itd.)				
---	--	--	--	--

VI. ADRESACI PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemoc w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2017- 2020 skierowany jest do mieszkańców miasta i gminy Sępólno Krajeńskie, a w szczególności:

1. ofiar przemocy w rodzinie:
 - dzieci,
 - współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych,
 - osób starszych,
 - osób niepełnosprawnych.
2. sprawców przemocy w rodzinie;
3. przedstawicieli instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami zagrożonymi bądź dotkniętymi przemocą;
4. społeczności lokalnej.

VII. REALIZACJA PROGRAMU

Realizacja Programu jest możliwa wyłącznie przy ścisłej współpracy poszczególnych partnerów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W realizację założonych działań zaangażowane będą następujące podmioty:

Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

jest instytucją polityki społecznej państwa, mająca na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są w stanie pokonać, wykorzystując własne środki i możliwości.

Punkt Interwencji Kryzysowej przy Ośrodku Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim

Celem działalności Punktu Interwencji Kryzysowej jest udzielanie kompleksowej pomocy osobom znajdującym się w kryzysowych sytuacjach życiowych, którzy nie znajdują sposobów samodzielnego poradzenia sobie z problemem i nie mają wystarczającego wsparcia w swoim otoczeniu.

Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim

Zespół Interdyscyplinarny w Sępólnie Krajeńskim działa od 2011 roku.

W skład zespołu wchodzi przedstawiciele:

- jednostek organizacyjnych pomocy społecznej,
- gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych,
- policji,
- oświaty,
- ochrony zdrowia,
- kurator sądowy.

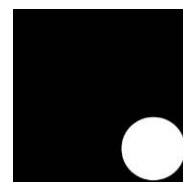
Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Sępólnie Krajeńskim

Komisja działa na mocy ustawy o wychowaniu w trzeźwości oraz przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W skład jej wchodzi osoby przeszkolone w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Punkt Konsultacyjno - Profilaktyczny ds. Przeciwdziałania Narkomanii przy Stowarzyszeniu „Dorośli - Dzieciom” w Sępólnie Krajeńskim:

Punkt Konsultacyjno- Profilaktyczny ds. Przeciwdziałania Narkomanii zajmuje się:

- pierwszym kontaktem i diagnozą młodych ludzi eksperymentujących z narkotykami oraz innymi substancjami psychoaktywnymi,
- informowaniem rodziców, opiekunów jak rozpoznać czy dziecko ma kontakt z narkotykami.

Placówki Oświatowe

Instytucje oświatowe podejmują działania, aby wprowadzić własny i dostosowany do potrzeb program profilaktyczny.

Pomoc psychologiczno – pedagogiczna polega między innymi na:

- podejmowaniu działań wychowawczych i profilaktycznych wynikających z programu wychowawczego szkoły i programu profilaktyki,
- prowadzeniu edukacji prozdrowotnej i promocji zdrowia,

- organizacji zajęć psychoedukacyjnych w celu wspomagania wychowawczej funkcji rodziny, zapobieganiu zachowaniom dysfunkcyjnym uczniów oraz wspieraniu ich rozwoju,
- organizacją warsztatów dla rodziców i nauczycieli w celu doskonalenia umiejętności z zakresu komunikacji społecznej oraz umiejętności wychowawczych.

Komenda Powiatowa Policji w Sępólnie Krajeńskim

Jednym z podstawowych zadań jakie realizuje policja jest inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie zjawiskom kryminogennym, współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi.

Funkcjonariusze policji we współpracy z tutaj. Ośrodkiem Pomocy Społecznej prowadzą monitoring w rodzinach, gdzie wdrożono procedurę „Niebieskie Karty”.

Stowarzyszenie Klub Abstynenta „JANTAR” w Sępólnie Krajeńskim

Stowarzyszenie stawia sobie za cel (przy współpracy z innymi instytucjami):

- poprawę sytuacji materialno-bytowej rodzin i osób żyjących w ubóstwie,
- zmniejszenie zjawiska bezdomności, alkoholizmu, narkomanii i innych patologii społecznych,
- współpracę z organami administracji publicznej oraz z innymi organizacjami pozarządowymi,
- inicjowanie i rozwijanie życia koleżeńkiego członków i sympatyków Stowarzyszenia,
- podejmowania innych działań sprzyjających realizacji misji i celów statutowych Stowarzyszenia.

NZO „Jantar” Ośrodek Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Sępólnie Krajeńskim

Ośrodek prowadzi:

- sesje indywidualne osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin,
- zajęcia grupowe dla uzależnionych i osób współuzależnionych,
- indywidualne wsparcie psychologiczne dla uzależnionych i współuzależnionych,

- grupę OPT realizującą Osobisty Plan Terapii dla osób z ZZA (grupa terapeutyczna – pogłębiona),
- grupę terapeutyczno - warsztatową (głód alkoholowy) dla osób uzależnionych od alkoholu,
- zajęcia profilaktyczno-edukacyjne skierowane do gimnazjalistów, które prowadzą nieodpłatnie terapeuci dotyczące tematyki uzależnienia od alkoholu i jego skutków.

Świetlica Terapeutyczna w Sępólnie Krajeńskim

Jest specjalistyczną placówką wsparcia dziennego, której działania koncentrują się wokół:

- zapewnienia opieki dzieciom wychowujących się w rodzinach dysfunkcyjnych, w rodzinach z problemem alkoholowym oraz w środowiskach niekorzystnych dla ich rozwoju,
- wyposażania młodych ludzi w umiejętności radzenia sobie z trudnymi życiowymi problemami i sytuacjami,
- pokazywania jak można atrakcyjnie, twórczo i bezpiecznie spędzić czas wolny,
- wsparcia rodziców w procesie wychowania i radzenia sobie z trudnymi życiowymi sytuacjami,
- zapewnienia pomocy w nauce.

Stowarzyszenie „Dorośli - Dzieciom” w Sępólnie Krajeńskim

Stowarzyszenie skupia się m. in. na zagospodarowaniu czasu wolnego dzieciom z rodzin dysfunkcyjnych. Ponadto prowadzi Klub Młodych Twórców, który jest miejscem spotkań młodych ludzi i umożliwia:

- wymianę doświadczeń,
- wspomaganie i rozwijanie potencjału twórczego młodzieży,
- motywowanie młodzieży do samodzielnego poszukiwania różnych rozwiązań ich problemów,
- kreowanie liderów młodzieżowych,
- autokreację i pracę nad sobą,
- integrowanie młodzieży różnych środowisk , kultur i subkultur,

- propagowanie lokalnej kultury, elementów ludowości oraz turystycznych walorów naszego regionu w twórczej aktywności młodzieży,

Biblioteka Publiczna im. Jarosława Iwaszkiewicza w Sępólnie Krajeńskim

Biblioteka pełni funkcję ogólnodostępnej biblioteki publicznej, która ma za zadanie upowszechniać wiedzę i kulturę w społeczeństwie.

Biblioteka czynnie uczestniczy we wszelkiego rodzaju działaniach związanych z edukacją i profilaktyką dotyczącą przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Biblioteka Publiczna
im. J. Iwaszkiewicza w Sępólnie Krajeńskim

Centrum Kultury i Sztuki w Sępólnie Krajeńskim

Nadrzędnym celem działania CKiS jest pozyskanie i przygotowanie środowiska lokalnego do aktywnego uczestnictwa w kulturze oraz współtworzenie jej wartości. Ma w swojej ofercie zajęcia jako atrakcyjną formę spędzania czasu wolnego z dala od przemocy, alkoholu i narkotyków. Zajęcia te skierowane są do dzieci i młodzieży, mają charakter edukacyjny, również w obszarze dotyczącym problemu przemocy i uzależnień.

Centrum Sportu i Rekreacji w Sępólnie Krajeńskim

Przedmiotem działalności Centrum Sportu i Rekreacji jest realizowanie zadań własnych Gminy Sępólno Krajeńskie z zakresu kultury fizycznej, sportu i rekreacji.

- Stowarzyszenie „Duże Różowe Słońce” w Sępólnie Krajeńskim,
- Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej przy Sądzie Rejonowym w Tucholi.

Sprawne funkcjonowanie gminnego systemu przeciwdziałania oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie zakłada koordynację i spójność działań, w tym dobry przepływ informacji pomiędzy partnerami – jednostką pomocy społecznej, ochrony zdrowia, policji, wymiaru sprawiedliwości, instytucjami oświaty, organizacjami pozarządowymi oraz innymi zajmującymi się tematyką przemocy w rodzinie.

Koordynatorem programu będzie Dyrektor Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim.

VIII. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Działania podejmowane w ramach realizacji Programu, związane z osiągnięciem wyznaczonych celów, finansowane będą ze środków budżetu gminy Sępólno Krajeńskie. Przewiduje się również współudział w finansowaniu działań ze środków budżetu państwa oraz pozyskiwanie środków unijnych w ramach działań wspólnotowych.

IX. MONITORING I EWALUACJA

Realizacja Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie monitorowana przez dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim. Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o coroczne sprawozdanie z wykonania zadań zawartych w Programie złożone Burmistrzowi Sępólna Krajeńskiego oraz Radzie Miejskiej do dnia 30 kwietnia każdego roku przez koordynatora programu. Sprawozdanie opierać się będzie na analizie danych uzyskanych na koniec każdego roku realizacji Programu.

Wskaźnikami ewaluacji będą:

- liczba wdrożonych procedur „Niebieska Karta”
- liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej,
- liczba sprawców przemocy,
- liczba sprawców przemocy domowej pod wpływem alkoholu,
- liczba dzieci w rodzinach przemocowych,

Ewaluacja pozwoli na dostosowanie form wsparcia do potrzeb i problemów istniejących w Gminie Sępólno Krajeńskie, zwiększenie dostępności działań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Ewaluację prowadzić będzie Ośrodek Pomocy Społecznej w Sępólnie Krajeńskim we współpracy ze wszystkimi instytucjami realizującymi Program.